

Dziennik Urzędowy

L 118

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

30 kwietnia 2013

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2013/206/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. dotycząca stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej, we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany załącznika XXI (statystyka) do Porozumienia EOG 1

2013/207/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. dotycząca stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami 3

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 392/2013 z dnia 29 kwietnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 889/2008 w odniesieniu do systemu kontroli produkcji ekologicznej 5
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 393/2013 z dnia 29 kwietnia 2013 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 i (WE) nr 1122/2009 w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności oraz obowiązków w zakresie powiadamiania dotyczących odmian konopi do celów wprowadzenia w życie systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników 15
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 394/2013 z dnia 29 kwietnia 2013 r. zmieniające, w odniesieniu do substancji monepantel, załącznik do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾ 17

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 395/2013 z dnia 29 kwietnia 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 19

DECYZJE

2013/208/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich 21

2013/209/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie rozliczenia rachunków agencji płatniczych państw członkowskich dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) za rok budżetowy 2012 (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 2444) 23

2013/210/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie rozliczenia rachunków agencji płatniczych państw członkowskich dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) za rok budżetowy 2012 (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 2454) 30

2013/211/UE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 19 kwietnia 2013 r. w sprawie nominałów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofywania banknotów euro (EBC/2013/10) 37

WYTYCZNE

2013/212/UE:

- ★ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 19 kwietnia 2013 r. zmieniające wytyczne EBC/2003/5 w sprawie egzekwowania środków przeciwdziałających niedozwolonej reprodukcji banknotów euro oraz w sprawie wymiany i wycofywania z obiegu banknotów euro (EBC/2013/11) 43

III Inne akty

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

- ★ Zalecenie nr 93/13/COL Urzędu Nadzoru EFTA z dnia 21 lutego 2013 r. dotyczące skoordynowanego planu kontroli w celu ustalenia skali występowania oszukańczych praktyk przy wprowadzaniu do obrotu określonych rodzajów żywności 44

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 22 kwietnia 2013 r.

dotycząca stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej, we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany załącznika XXI (statystyka) do Porozumienia EOG

(2013/206/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 338 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽²⁾ („Porozumienie EOG”) weszło w życie dnia 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie – między innymi – załącznika XXI do Porozumienia EOG.
- (3) Załącznik XXI do Porozumienia EOG zawiera przepisy szczegółowe i ustalenia dotyczące statystyki.
- (4) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 555/2012 z dnia 22 czerwca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 184/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyki Wspólnoty w zakresie bilansu płatniczego, międzynarodowego handlu usługami i zagranicznych inwestycji bezpośred-

nich w odniesieniu do aktualizacji wymogów dotyczących danych oraz definicji⁽³⁾, wraz z pewnymi dostosowaniami dla Norwegii, Islandii i Liechtensteinu.

- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik XXI do Porozumienia EOG.
- (6) Stanowisko Unii we Wspólnym Komitecie EOG powinno być oparte na załączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie proponowanej zmiany załącznika XXI (statystyka) do Porozumienia EOG, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG załączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 kwietnia 2013 r.

W imieniu Rady
E. GILMORE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 27.6.2012, s. 22.

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR .../2013

z dnia

zmieniająca załącznik XXI (statystyka) do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwane dalej „Porozumieniem EOG”), w szczególności jego art. 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Porozumieniu EOG należy uwzględnić rozporządzenie Komisji (UE) nr 555/2012 z dnia 22 czerwca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 184/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyki Wspólnoty w zakresie bilansu płatniczego, międzynarodowego handlu usługami i zagranicznych inwestycji bezpośrednich w odniesieniu do aktualizacji wymogów dotyczących danych oraz definicji ⁽¹⁾.
- (2) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik XXI do Porozumienia EOG,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W pkt 19s (rozporządzenie (WE) nr 184/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady) załącznika XXI do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się tiret w brzmieniu:

„— **32012 R 0555**: rozporządzeniem Komisji (UE) nr 555/2012 z dnia 22 czerwca 2012 r. (Dz.U. L 166 z 27.6.2012, s. 22).”;

2) tekst dostosowania otrzymuje brzmienie:

„a) punktów 1 i 2 tablicy 1 załącznika I nie stosuje się do Norwegii;

b) tablicy 1 załącznika I nie stosuje się do Islandii przed majem 2017 r.;

c) niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do Liechtensteinu.”.

Artykuł 2

Teksty rozporządzenia (UE) nr 555/2012 w języku islandzkim i norweskim, które zostaną opublikowane w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, są autentyczne.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem ..., pod warunkiem dokonania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 27.6.2012, s. 22.

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

DECYZJA RADY

z dnia 22 kwietnia 2013 r.

dotycząca stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami

(2013/207/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 46 i 48, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2894/94 z dnia 28 listopada 1994 r. w sprawie uzgodnień dotyczących stosowania Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽²⁾ („Porozumienie EOG”) weszło w życie dnia 1 stycznia 1994 r.
- (2) Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG może podjąć decyzję o zmianie – między innymi – Protokołu 31 do Porozumienia EOG.
- (3) Protokół 31 do Porozumienia EOG zawiera przepisy i ustalenia szczegółowe dotyczące współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami.
- (4) Należy rozszerzyć współpracę Umawiających się Stron Porozumienia EOG w celu włączenia działań finansowanych z pozycji budżetowych 04 01 04 08 i 04 03 05 na rok budżetowy 2013.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić Protokół 31 do Porozumienia EOG.

(6) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu EOG powinno być oparte na załączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG w sprawie proponowanej zmiany Protokołu 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu EOG dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 kwietnia 2013 r.

W imieniu Rady
E. GILMORE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 305 z 30.11.1994, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

PROJEKT

DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG NR .../2013

z dnia

zmieniająca Protokół 31 do Porozumienia EOG w sprawie współpracy w konkretnych dziedzinach poza czterema swobodami

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 86 i 98,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy rozszerzyć współpracę Umawiających się Stron Porozumienia EOG w celu włączenia współpracy w zakresie swobodnego przepływu pracowników, koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego i działań na rzecz migrantów, w tym migrantów z państw trzecich.
- (2) Protokół 31 do Porozumienia EOG należy zatem odpowiednio zmienić, tak aby rozszerzona współpraca mogła rozpocząć się 1 stycznia 2013 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 5 ust. 5 i 12 Protokołu 31 do Porozumienia EOG wprowadza się następujące zmiany:

wyrazy „2012 r.” zastępuje się wyrazami „2012 r. i 2013 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po złożeniu ostatniej notyfikacji zgodnie z art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*).

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia

W imieniu Wspólnego Komitetu EOG

Przewodniczący

Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 392/2013

z dnia 29 kwietnia 2013 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 889/2008 w odniesieniu do systemu kontroli produkcji ekologicznej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33 ust. 2 i 3 oraz art. 38 lit. c) i d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 podmioty gospodarcze, które produkują, przygotowują, przechowują, wprowadzają do obrotu, przywożą lub wywożą produkty wyprodukowane zgodnie z zasadami produkcji ustanowionymi w tym rozporządzeniu, muszą poddać swoje przedsiębiorstwa systemowi kontroli określonemu w art. 27 wymienionego rozporządzenia. Szczegółowe zasady stosowania tego systemu kontroli ustanowione są w tytule IV rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli⁽²⁾.
- (2) W ramach tego systemu kontroli podmioty gospodarcze muszą zgłosić swoją działalność właściwym organom, w tym informacje na temat stosownej jednostki certyfikującej, oraz podpisać deklarację, że prowadzą tę działalność zgodnie z zasadami produkcji ekologicznej, w tym akceptują środki egzekwowania w przypadku naruszeń i nieprawidłowości.
- (3) Artykuł 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 przewiduje przekazywanie informacji dotyczących nieprawidłowości lub naruszeń mających wpływ na ekologiczny status produktu. Aby zwiększyć skuteczność, podmioty gospodarcze powinny informować organy kontrolne lub jednostki certyfikujące o wszelkich nieprawidłowościach lub naruszeniach mających wpływ na ekologiczny status produkowanego przez nie produktu, w tym produktów ekologicznych, które otrzymują od innych podmiotów gospodarczych.
- (4) W świetle doświadczenia zyskanego przy wdrażaniu systemu kontroli i w interesie sektora produkcji ekologicznej należy ustalić minimalną liczbę próbek do

pobrania i poddania analizie przez organy kontrolne lub jednostki certyfikujące co roku, w oparciu o ogólną ocenę ryzyka niezgodności z zasadami produkcji ekologicznej. Jeśli organ kontroli lub jednostka certyfikująca ma podejrzenia, że stosowane są produkty niedozwolone w produkcji ekologicznej, powinny one pobrać i poddać analizie próbki z produktów, których to dotyczy. W takich przypadkach nie należy stosować minimalnej liczby próbek. Organy kontrolne lub jednostki certyfikujące mogą pobierać próbki również w innych przypadkach w celu wykrycia niezgodności z unijnymi wymogami w zakresie produkcji ekologicznej.

- (5) W świetle doświadczenia zyskanego przy wdrażaniu systemu kontroli i w interesie sektora produkcji ekologicznej należy przewidzieć przekazywanie stosownych informacji w przypadkach, gdy podmiot gospodarczy lub jego podwykonawcy są sprawdzani przez różne organy kontrolne lub jednostki certyfikujące lub w przypadku gdy podmioty gospodarcze lub ich podwykonawcy zmieniają organ kontrolny lub jednostkę certyfikującą. Należyta wymiana informacji i przekazywanie dokumentacji dotyczącej kontroli przeprowadzonych u tych podmiotów powinny być możliwe w celu zarządzania systemem kontroli, z zachowaniem wymogów dotyczących ochrony danych osobowych, określonych w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽³⁾. Podmioty gospodarcze powinny zgodzić się na przekazywanie i wymianę danych i wszystkich informacji dotyczących ich działalności w ramach systemu kontroli.
- (6) W celu zapewnienia jednolitego stosowania systemu kontroli oraz aby uniknąć niejasności, należy dodać definicję terminu „dokumentacja dotycząca kontroli” do rozporządzenia (WE) nr 889/2008.
- (7) W art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 mowa jest o certyfikacie elektronicznym jako jednej z form certyfikatu. Należy wyjaśnić, że w przypadku certyfikatu elektronicznego nie jest wymagane złożenie podpisu na certyfikacie, jeżeli autentyczność certyfikatu wykazano inaczej przy pomocy metody elektronicznej uniemożliwiającej ingerowanie w jego treść.

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

- (8) Doświadczenie pokazało, że konieczne jest wyjaśnienie w odniesieniu do wymiany informacji między państwami członkowskimi w przypadkach, gdy państwo członkowskie stwierdza nieprawidłowości lub naruszenia dotyczące zgodności produktów przywożonych zgodnie z art. 33 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 lub art. 19 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich⁽¹⁾.
- (9) Ponadto zasadne jest jasne określenie procedury dotyczącej wymiany informacji między państwami członkowskimi w przypadkach nieprawidłowości lub naruszeń, z uwzględnieniem najlepszych wzorców wypracowanych od 2009 r.
- (10) W celu zapewnienia spójności z art. 33 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 65/2011 z dnia 27 stycznia 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w odniesieniu do wprowadzenia procedur kontroli oraz do zasady wzajemnej zgodności w zakresie środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich⁽²⁾ należy wyjaśnić, że państwa członkowskie powinny zapewnić otrzymanie przez agencję płatniczą wystarczających informacji na temat przeprowadzonych kontroli w przypadku, gdy kontrole nie są przeprowadzane przez agencję płatniczą.
- (11) Zgodnie z art. 44 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ państwa członkowskie są zobowiązane wskazać w swoich sprawozdaniach rocznych wszelkie zmiany ich wieloletniego krajowego planu kontroli w celu uwzględnienia, między innymi, nowych przepisów. Komisja powinna dysponować niezbędnymi danymi i informacjami na temat nadzoru sprawowanego przez właściwe organy państw członkowskich w odniesieniu do produkcji ekologicznej. W związku z tym należy zobowiązać państwa członkowskie do zmiany ich krajowych planów kontroli w celu uwzględnienia tego nadzoru i zawarcia informacji o tych zmianach oraz właściwych danych dotyczących produkcji ekologicznej w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 882/2004. Należy zezwolić państwom członkowskim na przedstawienie tych danych dotyczących produkcji ekologicznej w osobnym rozdziale w ich krajowym planie kontroli i w sprawozdaniu rocznym.
- (12) Oprócz obowiązków dotyczących kontroli określonych w rozporządzeniu (WE) nr 882/2004, w tytule V rozporządzenia (WE) nr 834/2007 oraz w rozporządzeniu (WE) nr 889/2008 przedstawiono bardziej szczegółowe przepisy dotyczące kontroli w sektorze produkcji ekologicznej. W przypadku gdy właściwy organ powierza zadania związane z kontrolą jednostkom certyfikującym będącym podmiotami prywatnymi, rozporządzenie (WE) nr 834/2007 określa bardziej szczegółowe wymogi i obowiązki, jakie każda jednostka certyfikująca musi spełniać.
- (13) Doświadczenie pokazało, że określone przepisy dotyczące kontroli produkcji ekologicznej muszą być bardziej
- szczegółowe, w szczególności w celu zwiększenia nadzoru właściwych organów nad jednostkami certyfikującymi, którym powierzono zadania związane z kontrolą. Przepisy te należy uwzględnić jako jednolite wymogi minimalne w systemie kontroli państw członkowskich, ustanowionym zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 834/2007.
- (14) Właściwe organy państw członkowskich powinny posiadać udokumentowane procedury powierzania zadań jednostkom certyfikującym i nadzoru nad nimi w celu zapewnienia przestrzegania wymogów regulacyjnych.
- (15) Należy usprawnić wymianę informacji w ramach państw członkowskich, między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją na temat nadzoru prowadzonego przez właściwe organy oraz należy przyjąć w tym zakresie jednolite wymogi minimalne.
- (16) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 889/2008.
- (17) W celu zapewnienia skuteczności systemu kontroli dodatkowe elementy, dodane niniejszym rozporządzeniem, które mają zostać uwzględnione w zobowiązaniu zawartym w deklaracji podpisywanej przez podmiot gospodarczy, jak określono w art. 63 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 889/2008, powinny mieć również zastosowanie do podmiotów gospodarczych, które podpisały tę deklarację przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (18) W celu zapewnienia płynnego przejścia od obecnego systemu kontroli do systemu zmienionego niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od dnia 1 stycznia 2014 r.
- (19) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Regulacyjnego ds. Produkcji Ekologicznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiana rozporządzenia (WE) nr 889/2008

W rozporządzeniu (WE) nr 889/2008 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dodaje się lit. s) w brzmieniu:

„s) »dokumentacja dotycząca kontroli« oznacza wszystkie informacje i dokumenty przekazywane do celów systemu kontroli właściwym organom państwa członkowskiego lub organom kontrolnym i jednostkom certyfikującym przez podmiot gospodarczy podlegający systemowi kontroli, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, w tym wszystkie istotne informacje i dokumenty dotyczące tego podmiotu gospodarczego lub jego działalności będące w posiadaniu właściwych organów, organów kontrolnych i jednostek certyfikujących, z wyjątkiem informacji lub dokumentów, które nie mają wpływu na funkcjonowanie systemu kontroli.»;

2) w art. 63 ust. 2 akapit pierwszy dodaje się lit. d)-h) w brzmieniu:

⁽¹⁾ Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 25 z 28.1.2011, s. 8.

⁽³⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

- „d) do zaakceptowania, w przypadkach gdy podmiot gospodarczy lub jego podwykonawcy są kontrolowani przez różne organy kontrolne lub jednostki certyfikujące zgodnie z systemem kontroli utworzonym przez zainteresowane państwo członkowskie, wymiany informacji między tymi organami lub jednostkami;
- e) do zaakceptowania, w przypadkach gdy podmiot gospodarczy lub jego podwykonawcy zmieniają organ kontrolny lub jednostkę certyfikującą, faktu przekazania dokumentacji dotyczącej kontroli do nowego organu kontrolnego lub jednostki certyfikującej;
- f) do zaakceptowania, w przypadkach gdy podmiot gospodarczy wycofuje się z systemu kontroli, obowiązku bezzwłocznego poinformowania o tym odpowiedniego organu i organu kontrolnego lub jednostki certyfikującej;
- g) do zaakceptowania, w przypadkach gdy podmiot gospodarczy wycofuje się z systemu kontroli, iż dokumentację dotyczącą kontroli przechowuje się przez okres co najmniej pięciu lat;
- h) do zaakceptowania zobowiązania do niezwłocznego poinformowania odpowiedniego organu kontroli/odpowiednich organów kontroli lub jednostki certyfikującej/jednostek certyfikujących o wszelkich nieprawidłowościach lub naruszeniach mających wpływ na ekologiczny status ich produktów lub produktów ekologicznych otrzymanych od innych podmiotów gospodarczych lub podwykonawców.”;
- 3) art. 65 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organ kontrolny lub jednostka certyfikująca pobiera i poddaje analizie próbki celem wykrycia produktów niedozwolonych w produkcji ekologicznej, sprawdzenia technik produkcji niezgodnych z zasadami produkcji ekologicznej lub celem wykrycia ewentualnego skażenia produktami niedozwolonymi w produkcji ekologicznej. Liczba próbek, jaką dany organ kontrolny lub jednostka certyfikująca pobiera i poddaje analizie co roku, odpowiada co najmniej 5 % liczby podmiotów gospodarczych objętych jego/jej kontrolą. Wybór podmiotów gospodarczych, od których należy pobrać próbki, opiera się na ogólnej ocenie ryzyka niezgodności z zasadami produkcji ekologicznej. Ta ogólna ocena obejmuje wszystkie etapy produkcji, przygotowania i dystrybucji.

Organ kontrolny lub jednostka certyfikująca pobiera i poddaje analizie próbki w każdym przypadku, w którym podejrzewa stosowanie produktów lub technik niedozwolonych w produkcji ekologicznej. W takich przypadkach nie ma zastosowania minimalna liczba próbek do pobrania i poddania analizie.

Organ kontrolny lub jednostka certyfikująca może pobierać i poddać analizie próbki również w innych przypadkach celem wykrycia produktów niedozwolonych w produkcji ekologicznej, sprawdzenia technik produkcji niezgodnych z zasadami produkcji ekologicznej lub celem wykrycia ewentualnego skażenia produktami niedozwolonymi w produkcji ekologicznej.”;

- 4) w art. 68 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku certyfikatu elektronicznego, o którym mowa w art. 29 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, nie jest

wymagane złożenie podpisu w polu 8 certyfikatu, jeżeli autentyczność certyfikatu wykazuje się inaczej przy pomocy metody elektronicznej uniemożliwiającej ingerowanie w jego treść.”;

- 5) art. 92 i 92a otrzymują brzmienie:

„Artykuł 92

Wymiana informacji pomiędzy organami kontrolnymi, jednostkami certyfikującymi i właściwymi organami

1. W przypadku gdy podmiot gospodarczy lub jego podwykonawcy są kontrolowani przez różne organy kontrolne lub jednostki certyfikujące, organy kontrolne lub jednostki certyfikujące wymieniają stosowne informacje na temat działań objętych ich kontrolą.

2. W przypadku gdy podmioty gospodarcze lub ich podwykonawcy zmieniają organ kontrolny lub jednostkę certyfikującą, zmiany są bezzwłocznie zgłaszane właściwemu organowi przez zainteresowane organy kontrolne lub jednostki certyfikujące.

Poprzedni organ kontroli lub jednostka certyfikująca przekazuje istotne elementy dokumentacji dotyczącej kontroli przeprowadzonych u danego podmiotu gospodarczego i sprawozdania, o których mowa w art. 63 ust. 2 akapit drugi, kolejnemu organowi kontroli lub jednostce certyfikującej.

Nowy organ kontrolny lub jednostka certyfikująca zapewniają, że niezgodności odnotowane w sprawozdaniu przez poprzedni organ kontrolny lub poprzednią jednostkę certyfikującą zostały usunięte przez podmiot gospodarczy lub są przez niego usuwane.

3. W przypadku gdy podmiot gospodarczy wycofuje się z systemu kontroli, odpowiedni organ kontrolny lub jednostka certyfikująca bezzwłocznie powiadamiają o tym fakcie właściwy organ.

4. Jeżeli organ kontrolny lub jednostka certyfikująca stwierdzają nieprawidłowości lub naruszenia wywierające wpływ na ekologiczny status produktów, zobowiązane są niezwłocznie zawiadomić o tym właściwy organ państwa członkowskiego, przez które zostały wyznaczone lub zatwierdzone zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 834/2007.

Wymieniony właściwy organ może z własnej inicjatywy zażądać przedstawienia wszelkich innych informacji dotyczących nieprawidłowości lub naruszeń.

W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości lub naruszeń w odniesieniu do produktów podlegających kontroli innych organów kontrolnych lub jednostek certyfikujących powiadamiają one niezwłocznie również te organy lub jednostki.

5. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki i określają udokumentowane procedury w celu umożliwienia wymiany informacji między wszystkimi organami kontrolnymi, które wyznaczyły, lub wszystkimi jednostkami certyfikującymi, które zatwierdziły zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, w tym procedury wymiany informacji w celu zbadania certyfikatu, o którym mowa w art. 29 ust. 1 wymienionego rozporządzenia.

6. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki i ustanawiają udokumentowane procedury, aby zapewnić, że informacje dotyczące wyników inspekcji i wizyt kontrolnych, o których mowa w art. 65 niniejszego rozporządzenia, są przekazywane agencji płatniczej zgodnie z potrzebami tej agencji, jak przewidziano w art. 33 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 65/2011 (*).

Artykuł 92a

Wymiana informacji pomiędzy państwami członkowskimi a Komisją

1. W przypadku gdy państwo członkowskie stwierdza nieprawidłowości lub naruszenia związane ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do produktu pochodzącego z innego państwa członkowskiego i noszącego oznaczenia określone w tytule IV rozporządzenia (WE) nr 834/2007 oraz w tytule III lub załączniku XI do niniejszego rozporządzenia, bezzwłocznie powiadamia ono państwo członkowskie, które wyznaczyło organ kontrolny lub zatwierdziło jednostkę certyfikującą, pozostałe państwa członkowskie i Komisję za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 94 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie stwierdza nieprawidłowości lub naruszenia w zakresie zgodności produktów przywiezionych zgodnie z art. 33 ust. 2 lub 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007 z wymogami określonymi w tym rozporządzeniu lub w rozporządzeniu (WE) nr 1235/2008, bezzwłocznie informuje ono o tym pozostałe państwa członkowskie i Komisję za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 94 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie stwierdza nieprawidłowości lub naruszenia w zakresie zgodności produktów przywiezionych zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 z wymogami określonymi w tym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu (WE) nr 834/2007, bezzwłocznie powiadamia o tym państwo członkowskie, które wydało zezwolenie, pozostałe państwa członkowskie i Komisję za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 94 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Powiadomienie zostaje przesłane do pozostałych państw członkowskich oraz do Komisji, w przypadku gdy nieprawidłowości lub naruszenia stwierdzono w przypadku produktów, w odniesieniu do których dane państwo członkowskie samo wydało zezwolenie, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1235/2008.

4. Państwo członkowskie, które otrzymuje powiadomienie dotyczące produktów niezgodnych z wymogami zgodnie z ust. 1 lub 3, lub państwo członkowskie, które wydało zezwolenie, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1235/2008, na produkt, w odniesieniu do którego stwierdzono nieprawidłowości lub naruszenia, bada pochodzenie nieprawidłowości lub naruszeń. Podejmuje ono bezzwłocznie odpowiednie działania.

Informuje ono państwo członkowskie, które wysłało powiadomienie, pozostałe państwa członkowskie i Komisję o wynikach dochodzenia i o podjętych działaniach, odpowiadając na pierwotne powiadomienie przez system, o którym mowa w art. 94 ust. 1. Odpowiedź należy przesłać w ciągu 30 dni kalendarzowych od daty pierwotnego powiadomienia.

5. Państwo członkowskie, które przekazało pierwotne powiadomienie, może zwrócić się do odpowiadającego państwa członkowskiego z prośbą o dodatkowe informacje, jeśli zajdzie taka potrzeba. W każdym przypadku po otrzymaniu odpowiedzi lub dodatkowych informacji od powiadomionego państwa członkowskiego państwo członkowskie, które przekazało pierwotne powiadomienie, wprowadza wymagane wpisy i aktualizacje w systemie, o którym mowa w art. 94 ust. 1.

Artykuł 92b

Publikowanie informacji

Państwa członkowskie podają w odpowiedni sposób do wiadomości publicznej, łącznie z publikacją w internecie, zaktualizowane wykazy, o których mowa w art. 28 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, zawierające zaktualizowane certyfikaty dotyczące każdego podmiotu gospodarczego, o których mowa w art. 29 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia, korzystając ze wzoru określonego w załączniku XII do niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie przestrzegają należyście wymogów dotyczących ochrony danych osobowych ustanowionych w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (**).

(*) Dz.U. L 25 z 28.1.2011, s. 8.

(**) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.;

6) w tytule IV dodaje się rozdział 9 w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 9

Nadzór właściwych organów

Artykuł 92c

Działania nadzorcze w odniesieniu do jednostek certyfikujących

1. Działania nadzorcze prowadzone przez właściwe organy przekazujące jednostkom certyfikującym zadania związane z kontrolą zgodnie z art. 27 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 834/2007 koncentrują się na ocenie operacyjnej skuteczności działania tych jednostek certyfikujących, z uwzględnieniem wyników prac krajowej jednostki akredytującej, o której mowa w art. 2 ust. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 (*).

Te działania nadzorcze obejmują ocenę wewnętrznych procedur kontroli jednostek certyfikujących, zarządzanie oraz badanie dokumentacji dotyczącej kontroli w świetle zobowiązań ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 834/2007 oraz weryfikację postępowania w przypadku oraz postępowania w przypadku odwołań i skarg.

2. Właściwe organy wymagają, aby jednostki certyfikujące przedstawiły dokumentację dotyczącą stosowanej przez nie procedury analizy ryzyka.

Procedura analizy ryzyka musi być opracowana w taki sposób, aby:

a) wynik przeprowadzonej analizy ryzyka stanowił podstawę do określenia intensywności niezapowiedzianych lub zapowiedzianych corocznych inspekcji i wizyt kontrolnych;

- b) przeprowadzano zgodnie z art. 65 ust. 4 dodatkowe wyrównowe wizyty kontrolne u co najmniej 10 % operatorów objętych umową zgodnie z kategorią ryzyka;
- c) co najmniej 10 % wszystkich inspekcji i wizyt kontrolnych przeprowadzanych zgodnie z art. 65 ust. 1 i 4 było niezapowiedzianych;
- d) wyboru podmiotów, które mają zostać poddane niezapowiedzianym inspekcjom i wizytom kontrolnym, dokonywano na podstawie analizy ryzyka oraz aby te wizyty kontrolne planowano w zależności od poziomu ryzyka.

3. Właściwe organy przekazujące jednostkom certyfikującym zadania związane z kontrolą sprawdzają, czy pracownicy jednostek certyfikujących dysponują wystarczającą wiedzą, łącznie z wiedzą o elementach ryzyka mających wpływ na ekologiczny status produktów, kwalifikacjami, przeszkoleniem i doświadczeniem w zakresie produkcji ekologicznej w ogóle i właściwych przepisów Unii w szczególności, oraz czy stosowane są odpowiednie przepisy dotyczące rotacji inspektorów.

4. Właściwe organy powinny posiadać udokumentowane procedury w zakresie przekazywania zadań jednostkom certyfikującym, zgodnie z art. 27 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 834/2007, oraz w zakresie nadzoru zgodnie z przepisami niniejszego artykułu, w odniesieniu do rodzaju informacji, które mają być przekazywane przez jednostki certyfikujące.

Artykuł 92d

Wykaz środków w przypadku nieprawidłowości i naruszeń

Właściwe organy przyjmują i przekazują jednostkom certyfikującym, którym zostały przekazane zadania związane z kontrolą, wykaz zawierający co najmniej opis naruszeń i nieprawidłowości wywierających wpływ na ekologiczny status produktów oraz odpowiednich środków, które mają być stosowane przez jednostki certyfikujące w przypadku naruszeń i nieprawidłowości ze strony podmiotów gospodarczych objętych ich kontrolą, które prowadzą produkcję ekologiczną.

Właściwe organy mogą z własnej inicjatywy uwzględnić w wykazie inne istotne informacje.

Artykuł 92e

Coroczna inspekcja jednostek certyfikujących

Właściwe organy organizują co roku inspekcję jednostek certyfikujących, którym zostały przekazane zadania związane z kontrolą zgodnie z art. 27 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 834/2007. Do celów corocznej inspekcji właściwy organ bierze pod uwagę wyniki prac krajowej jednostki akredytującej, o której mowa w art. 2 ust. 11 rozporządzenia (WE) nr 765/2008. Podczas corocznej inspekcji właściwy organ weryfikuje w szczególności:

- a) zgodność ze standardową procedurą kontroli przedłożoną przez jednostkę certyfikującą właściwemu organowi zgodnie z art. 27 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 834/2007;

- b) czy jednostka certyfikująca posiada wystarczającą liczbę odpowiednio wykwalifikowanych i doświadczonych pracowników zgodnie z art. 27 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 834/2007 oraz czy przeprowadzono szkolenie dotyczące rodzajów ryzyka mających wpływ na ekologiczny status produktów;
- c) czy jednostka certyfikująca posiada i stosuje udokumentowane procedury i wzory w odniesieniu do:
 - (i) rocznej analizy ryzyka, zgodnie z art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 834/2007;
 - (ii) przygotowania strategii doboru próby na podstawie ryzyka, pobierania próbek i badań laboratoryjnych;
 - (iii) wymiany informacji z innymi jednostkami certyfikującymi i z właściwym organem;
 - (iv) wstępnych i sprawdzających wizyt kontrolnych u podmiotów gospodarczych podlegających ich kontroli;
 - (v) stosowania wykazu środków, które mają być stosowane w przypadku naruszeń i nieprawidłowości, i podejmowania działań następczych;
 - (vi) przestrzegania wymogów dotyczących ochrony danych osobowych podmiotów znajdujących się pod jego kontrolą, określonych przez państwa członkowskie, w których dany właściwy organ działa, i zgodnie z dyrektywą 95/46/WE.

Artykuł 92f

Dane dotyczące produkcji ekologicznej w wieloletnich krajowych planach kontroli i w sprawozdaniu rocznym

Państwa członkowskie zapewniają uwzględnienie w swoich wieloletnich krajowych planach kontroli, o których mowa w art. 41 rozporządzenia (WE) nr 882/2004, nadzoru nad kontrolą produkcji ekologicznej zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia oraz włączenie danych dotyczących tego nadzoru, zwanych dalej »danymi dotyczącymi produkcji ekologicznej«, do sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 882/2004. Dane dotyczące produkcji ekologicznej obejmują zagadnienia wymienione w załączniku XIIIb do niniejszego rozporządzenia.

Dane dotyczące produkcji ekologicznej opierają się na informacjach dotyczących kontroli przeprowadzonych przez jednostki certyfikujące lub organy kontrolne oraz audytów przeprowadzanych przez właściwy organ.

Poczynając od roku 2015, w odniesieniu do danych za rok 2014 dane przedstawiane są zgodnie z wzorami określonymi w załączniku XIIIc do niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie mogą wprowadzić dane dotyczące produkcji ekologicznej w formie rozdziału dotyczącego produkcji ekologicznej w swoim krajowym planie kontroli i sprawozdaniu rocznym.

(*) Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30”;

- 7) dodaje się załączniki XIIIb i XIIIc, których tekst znajduje się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2***Przepisy przejściowe**

Litery d)-h) w art. 63 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 889/2008, dodane w art. 1 pkt 2 niniejszego rozporządzenia, stosuje się również do podmiotów gospodarczych, które podpisały deklarację, o której mowa w art. 63 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 889/2008, przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 3***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK XIIIb

Zagadnienia, które właściwy organ krajowy powinien uwzględnić w danych dotyczących produkcji ekologicznej, o których mowa w art. 92f

1. Informacje na temat właściwego organu ds. produkcji ekologicznej:
 - który organ jest właściwym organem,
 - zasoby, jakimi dysponuje właściwy organ,
 - opis audytów przeprowadzanych przez właściwy organ (w jaki sposób, przez kogo),
 - udokumentowana procedura właściwego organu.
 2. Opis systemu kontroli w zakresie produkcji ekologicznej:
 - system jednostek certyfikujących lub organów kontrolnych,
 - zarejestrowane podmioty gospodarcze objęte systemem kontroli – minimalna roczna inspekcja,
 - jak zostało zastosowane podejście oparte na analizie ryzyka.
 3. Informacje dotyczące jednostek certyfikujących/organów kontrolnych:
 - wykaz jednostek certyfikujących/organów kontrolnych,
 - zadania przekazane jednostkom certyfikującym/przyznane organom kontrolnym,
 - nadzór nad delegowanymi jednostkami certyfikującymi (przez kogo i w jaki sposób),
 - koordynacja działań w przypadku większej liczby jednostek certyfikujących/organów kontrolnych,
 - szkolenie pracowników przeprowadzających kontrole,
 - zapowiedziane i niezapowiedziane inspekcje i wizyty kontrolne.
-

Wzory formularzy zawierających dane dotyczące produkcji ekologicznej, o których mowa w art. 92f

Sprawozdanie w sprawie kontroli urzędowych w sektorze produkcji ekologicznej

Państwo:
Rok:

1. Informacje dotyczące kontroli u podmiotów gospodarczych:

Numer kodu jednostki certyfikującej lub organu kontrolnego	Liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarczych przypadających na jednostkę certyfikującą lub organ kontrolny	Liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarczych						Liczba rocznych inspekcji						Liczba dodatkowych wizyt kontrolnych w oparciu o analizę ryzyka						Liczba inspekcji/wizyt kontrolnych ogółem						
		Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksporтеры	Inne podmioty (***)	Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksporтеры	Inne podmioty (***)	Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksporтеры	Inne podmioty (***)	Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksporтеры	Inne podmioty (***)	
MS-BIO-01																										
MS-BIO-02																										
MS-BIO-...																										
Ogółem																										

(*) Określenie »producenci rolni« obejmuje wyłącznie producentów rolnych, producentów, którzy są również przetwórcami, producentów, którzy są również importerami, pozostałych producentów nigdzie indziej niesklasyfikowanych.

(**) Określenie »przetwórcy« obejmuje wyłącznie przetwórców, przetwórców, którzy są również importerami, innych przetwórców nigdzie indziej niesklasyfikowanych.

(***) Określenie »inne podmioty« obejmuje handlowców (sprzedawcy hurtowi, sprzedawcy detaliczni), inne podmioty nigdzie indziej niesklasyfikowane.

Numer kodu jednostki certyfikującej lub organu kontrolnego lub nazwa właściwego organu	Liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarczych						Liczba zbadanych próbek						Liczba próbek wskazujących na naruszenie rozporządzenia (WE) nr 834/2007 i (WE) nr 1235/2008					
	Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksporтеры	Inne podmioty (***)	Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksporтеры	Inne podmioty (***)	Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksporтеры	Inne podmioty (***)
MS-BIO-01																		
MS-BIO-02																		

Numer kodu jednostki certyfikującej lub organu kontrolnego lub nazwa właściwego organu	Liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarczych						Liczba zbadanych próbek						Liczba próbek wskazujących na naruszenie rozporządzenia (WE) nr 834/2007 i (WE) nr 1235/2008					
	Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksportery	Inne podmioty (***)	Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksportery	Inne podmioty (***)	Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksportery	Inne podmioty (***)
MS-BIO-...																		
Ogółem																		

(*) Określenie „producenci rolni» obejmuje wyłącznie producentów rolnych, producentów, którzy są również przetwórcami, producentów, którzy są również importerami, pozostałych producentów nigdzie indziej niesklasyfikowanych.

(**) Określenie „przetwórcy» obejmuje wyłącznie przetwórców, przetwórców, którzy są również importerami, innych przetwórców nigdzie indziej niesklasyfikowanych.

(***) Określenie „inne podmioty» obejmuje handlowców (sprzedawcy hurtowi, sprzedawcy detaliczni), inne podmioty nigdzie indziej niesklasyfikowane.

Numer kodu jednostki certyfikującej lub organu kontrolnego	Liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarczych						Liczba wykrytych nieprawidłowości lub naruszeń ⁽¹⁾						Liczba zastosowanych kar w odniesieniu do partii towarów lub serii produkcyjnej ⁽²⁾						Liczba zastosowanych kar wobec podmiotu gospodarczego ⁽³⁾					
	Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksportery	Inne podmioty (***)	Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksportery	Inne podmioty (***)	Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksportery	Inne podmioty (***)	Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksportery	Inne podmioty (***)
MS-BIO-01																								
MS-BIO-02																								
MS-BIO-...																								
Ogółem																								

(*) Określenie »producenci rolni» obejmuje wyłącznie producentów rolnych, producentów, którzy są również przetwórcami, producentów, którzy są również importerami, pozostałych producentów nigdzie indziej niesklasyfikowanych.

(**) Określenie »przetwórcy» obejmuje wyłącznie przetwórców, przetwórców, którzy są również importerami, innych przetwórców nigdzie indziej niesklasyfikowanych.

(***) Określenie »inne podmioty» obejmuje handlowców (sprzedawcy hurtowi, sprzedawcy detaliczni), inne podmioty nigdzie indziej niesklasyfikowane.

⁽¹⁾ Uwzględnia się jedynie naruszenia i nieprawidłowości wywierające wpływ na ekologiczny status produktów lub które zaskutkowały zastosowaniem środka.

⁽²⁾ W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w odniesieniu do zgodności z wymogami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu organ kontrolny lub jednostka certyfikująca zapewnia, że nie zostaje umieszczone żadne odniesienie do ekologicznej metody produkcji na etykietach i w reklamie całej partii towarów lub serii produkcyjnej, której dotyczy dana nieprawidłowość, jeśli jest to proporcjonalne do znaczenia wymogu, który został naruszony, oraz do charakteru i szczególnych okoliczności towarzyszących nieprawidłowemu postępowaniu (o których mowa w art. 30 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 834/2007).

⁽³⁾ W razie poważnego naruszenia lub naruszenia o skutku długotrwałym organ kontrolny lub jednostka certyfikująca zakazuje odnośnemu podmiotowi gospodarczemu obrotu produktami z odniesieniami do ekologicznej metody produkcji na etykietach i w reklamach, w terminie uzgodnionym z właściwym organem państwa członkowskiego (o którym mowa w art. 30 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 834/2007).

2) Informacje dotyczące nadzoru i audytów:

Numer kodu jednostki certyfikującej lub organu kontrolnego	Liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarczych przypadających na jednostkę certyfikującą lub organ kontrolny	Liczba zarejestrowanych podmiotów gospodarczych						Przegląd dokumentów i audyt biur ⁽¹⁾ (liczba sprawdzonych akt podmiotów)						Liczba audytów przeglądowych ⁽²⁾						Liczba obserwacji ⁽³⁾					
		Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksporтеры	Inne podmioty (***)	Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksporтеры	Inne podmioty (***)	Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksporтеры	Inne podmioty (***)	Producenci rolni (*)	Jednostki produkcji zwierząt akwakultury	Przetwórcy (**)	Importery	Eksporтеры	Inne podmioty (***)
MS-BIO-01																									
MS-BIO-02																									
MS-BIO-...																									
Ogółem																									

(*) Określenie »producenci rolni« obejmuje wyłącznie producentów rolnych, producentów, którzy są również przetwórcami, producentów, którzy są również importerami, pozostałych producentów nigdzie indziej niesklasyfikowanych.

(**) Określenie »przetwórcy« obejmuje wyłącznie przetwórców, przetwórców, którzy są również importerami, innych przetwórców nigdzie indziej niesklasyfikowanych.

(***) Określenie »inne podmioty« obejmuje handlowców (sprzedawcy hurtowi, sprzedawcy detaliczni), inne podmioty nigdzie indziej niesklasyfikowane.

(1) Przegląd dokumentów to przegląd odpowiednich ogólnych dokumentów opisujących strukturę, funkcjonowanie i zarządzanie jakością jednostki certyfikującej. Audyt biur jednostki certyfikującej, w tym sprawdzanie akt podmiotów i weryfikacja postępowania w przypadku niezgodności i skarg, z uwzględnieniem minimalnej częstotliwości kontroli, stosowania podejścia opartego na ryzyku, niezapowiedzianych i sprawdzających wizyt kontrolnych, polityki w zakresie doboru próby i wymiany informacji z innymi jednostkami certyfikującymi i organami kontrolnymi.

(2) Audyt przeglądowy: skontrolowanie podmiotu przez właściwy organ w celu sprawdzenia zgodności z procedurami operacyjnymi jednostki certyfikującej oraz w celu zweryfikowania jej skuteczności.

(3) Obserwacja: obserwacja przez właściwy organ kontroli inspekcji przeprowadzanej przez inspektora jednostki certyfikującej.

3. Wnioski dotyczące systemu kontroli w zakresie produkcji ekologicznej:

Numer kodu jednostki certyfikującej lub organu kontrolnego	Wycofanie uznania			Działania podjęte w celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania systemu kontroli produkcji ekologicznej (wykonanie)
	Tak/Nie	Od dnia (data)	Do dnia (data)	
MS-BIO-01				
MS-BIO-02				
MS-BIO-...				

Oświadczenie o ogólnej skuteczności systemu kontroli produkcji ekologicznej:"

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 393/2013

z dnia 29 kwietnia 2013 r.

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 i (WE) nr 1122/2009 w odniesieniu do kryteriów kwalifikowalności oraz obowiązków w zakresie powiadamiania dotyczących odmian konopi do celów wprowadzenia w życie systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003⁽¹⁾, w szczególności jego art. 39 ust. 2 i art. 142 lit. h),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 obszary wykorzystywane do produkcji konopi kwalifikują się do płatności bezpośrednich jedynie wtedy, gdy zastosowane odmiany zawierają maksymalnie 0,2 % tetrahydrokanabinolu. Zgodnie z art. 124 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 art. 39 tego rozporządzenia stosuje się również do powierzchni objętych systemem jednolitej płatności obszarowej w nowych państwach członkowskich.
- (2) Art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1120/2009 z dnia 29 października 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania systemu płatności jednolitej przewidzianego w tytule III rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników⁽²⁾ stanowi, że dokonywanie płatności z tytułu uprawnień przyznanych dla powierzchni upraw konopi uzależnione jest od wykorzystywania nasion odmian wymienionych we „Wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych”, z wyjątkiem odmian Finola i Tiborszálási, które kwalifikują się obecnie jedynie, odpowiednio, w Finlandii i na Węgrzech.
- (3) Na podstawie powiadomień niektórych państw członkowskich, a także biorąc pod uwagę fakt, że procedura wykluczenia danej odmiany na poziomie państw członkowskich została już przewidziana, program może zostać uproszczony na szczeblu unijnym przez skreślenie przepisu, który ogranicza kwalifikowalność powierzchni, na których wykorzystywane są odmiany Finola i Tiborszálási, jedynie do określonego państwa członkowskiego.
- (4) Art. 40 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 odnośnie do zasady wzajemnej zgodności,

modulacji oraz zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w ramach systemów wsparcia bezpośredniego przewidzianych w wymienionym rozporządzeniu oraz wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zasady wzajemnej zgodności w ramach systemu wsparcia ustanowionego dla sektora wina⁽³⁾ określa procedurę, którą należy stosować, gdy zawartość tetrahydrokanabinolu w próbce danej odmiany przekracza zawartość określoną w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

- (5) Z uwagi na to, że państwa członkowskie dysponują wszelkimi informacjami koniecznymi do zwrócenia się do Komisji z wnioskiem o upoważnienie ich do zakazu wprowadzania do obrotu odmiany konopi o zawartości tetrahydrokanabinolu przekraczającej zawartość określoną w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i wykluczenia tej odmiany z kwalifikowalności do płatności bezpośrednich, program może zostać dodatkowo uproszczony przez skreślenie obowiązku przekazywania sprawozdań z wyników analiz zawartości tetrahydrokanabinolu odnośnie do prób tej odmiany.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 i (WE) nr 1122/2009.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Produkcja konopi

Do celów art. 39 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 dokonywanie płatności z tytułu uprawnień przyznanych dla powierzchni upraw konopi uzależnione jest od wykorzystywania nasion odmian wymienionych we „Wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych» w dniu 15 marca roku, na który płatność została przyznana i opublikowana zgodnie z art. 17 dyrektywy Rady 2002/53/WE (*). Nasiona kwalifikowane są zgodnie z dyrektywą Rady 2002/57/WE (**).

(*) Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1.

(**) Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74.”.

(1) Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

(2) Dz.U. L 316 z 2.12.2009, s. 1.

(3) Dz.U. L 316 z 2.12.2009, s. 65.

Artykuł 2

W art. 40 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 skreśla się akapit drugi.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 394/2013

z dnia 29 kwietnia 2013 r.

zmieniające, w odniesieniu do substancji monepantel, załącznik do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 w związku z jego art. 17,

uwzględniając opinię Europejskiej Agencji Leków wydaną przez Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Maksymalny limit pozostałości („MLP”) substancji farmakologicznie czynnych przeznaczonych do stosowania w Unii w weterynaryjnych produktach leczniczych dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność, bądź w produktach biobójczych stosowanych w produkcji zwierzęcej, należy określać zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 470/2009.
- (2) Substancje farmakologicznie czynne i ich klasyfikacje w odniesieniu do MLP w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego określono w załączniku do rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego⁽²⁾.
- (3) Obecnie monepantel jest wymieniony w tabeli 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 jako substancja dopuszczona do stosowania u owiec i kóz w zastosowaniu do mięśni, tłuszczu, wątroby i nerek, z wyjątkiem zwierząt, których mleko jest przeznaczone do spożycia przez ludzi.

- (4) Do Europejskiej Agencji Leków złożono wniosek w sprawie rozszerzenia obecnego wpisu dotyczącego monepantelu w odniesieniu do mleka owczego.
- (5) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 470/2009 Europejska Agencja Leków powinna rozważyć zastosowanie MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej dla danego środka spożywczego w odniesieniu do innego środka spożywczego uzyskanego z tego samego gatunku, lub MLP określonych dla substancji farmakologicznie czynnej dla jednego lub większej liczby gatunków w odniesieniu do innych gatunków. Komitet ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych zalecił określenie MLP dla monepantelu w mleku owczym oraz ekstrapolację MLP dla monepantelu z owiec, w odniesieniu do mleka, na kozy, w odniesieniu do mleka.
- (6) Wpis dotyczący monepantelu w tabeli 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 powinien w związku z tym zostać zmieniony w celu włączenia MLP dla owiec i kóz w odniesieniu do mleka.
- (7) Zainteresowanym podmiotom należy zapewnić odpowiedni czas na wprowadzenie środków niezbędnych do zapewnienia zgodności z nowym MLP.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Weterynaryjnych Produktów Leczniczych,

PRZYMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 29 czerwca 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący⁽¹⁾ Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.⁽²⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2010, s. 1.

ZAAŁĄCZNIK

W tabeli 1 załącznika do rozporządzenia (UE) nr 37/2010 wpis dotyczący monepantelu otrzymuje brzmienie:

Substancja farmakologicznie czynna	Pozostałość znacznikowa	Gatunki zwierząt	MLP	Tkanki docelowe	Inne przepisy (na podstawie art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 470/2009)	Klasyfikacja terapeutyczna
„Monepantel	Sulfon monepantelu	Owce, kozy	700 µg/kg 7 000 µg/kg 5 000 µg/kg 2 000 µg/kg 170 µg/kg	Mięśnie Tłuszcz Wątroba Nerki Mleko		Środki przeciwpasożytnicze / Środki przeciw endopasożytom”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 395/2013**z dnia 29 kwietnia 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 kwietnia 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MA	75,7
	TN	97,0
	TR	124,1
	ZZ	98,9
0707 00 05	AL	65,0
	TR	129,8
	ZZ	97,4
0709 93 10	TR	108,2
	ZZ	108,2
0805 10 20	EG	55,9
	IL	72,0
	MA	53,1
	TN	69,6
	TR	68,0
	ZZ	63,7
0805 50 10	TR	90,8
	ZA	105,6
	ZZ	98,2
0808 10 80	AR	116,6
	BR	102,2
	CL	120,3
	CN	73,9
	MK	30,8
	NZ	137,7
	US	237,3
	ZA	107,9
	ZZ	115,8
0808 30 90	AR	139,1
	CL	136,5
	CN	69,8
	NZ	199,4
	ZA	135,6
	ZZ	136,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 22 kwietnia 2013 r.

w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich

(2013/208/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 148 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

uwzględniając opinię Komitetu Zatrudnienia,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 145 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że państwa członkowskie i Unia, mając na względzie osiągnięcie celów określonych w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, działają w celu wypracowania skoordynowanej strategii dla zatrudnienia, a w szczególności na rzecz wspierania wysokiego poziomu kwalifikacji i wyszkolenia pracowników i ich zdolności do dostosowywania się, oraz wspierania reagujących na zmiany gospodarcze rynków pracy.
- (2) Zaproponowana przez Komisję strategia „Europa 2020” umożliwia Unii ukierunkowanie swojej gospodarki na inteligentny i zrównoważony wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu, któremu towarzyszy wysoki poziom zatrudnienia, wydajności i spójności społecznej. W dniu 13 lipca 2010 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie ogólnych wytycznych polityk gospodarczych państw członkowskich i Unii ⁽³⁾. Ponadto w dniu 21 października 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/707/UE w sprawie wytycznych dotyczących polityki zatrudnienia państw członkowskich ⁽⁴⁾ („wytyczne dotyczące zatrudnienia”). Ten zbiór wytycznych stanowi zintegrowane wytyczne w sprawie realizacji strategii „Europa 2020”. Pięć głównych celów, które wyszczegół-

niono w ramach odpowiednich zintegrowanych wytycznych, to cele wspólne, które wytyczają kierunek działań państw członkowskich, uwzględniając ich pozycje wyjściowe i uwarunkowania krajowe, jak również pozycję wyjściową i uwarunkowania Unii. Europejska strategia zatrudnienia odgrywa kluczową rolę we wdrażaniu celów strategii „Europa 2020” w zakresie zatrudnienia i rynku pracy.

- (3) Zintegrowane wytyczne są zgodne z konkluzjami Rady Europejskiej z dnia 17 czerwca 2010 r. Dostarczają państwom członkowskim dokładnych wskazówek dotyczących określania ich krajowych programów reform oraz wprowadzania w życie reform. Wytyczne dotyczące zatrudnienia powinny stanowić podstawę dla wszelkich zaleceń, jakie Rada może kierować do poszczególnych państw członkowskich na mocy art. 148 ust. 4 TFUE, równoległe z indywidualnymi zaleceniami kierowanymi do państw członkowskich na podstawie art. 121 ust. 2 TFUE. Wytyczne dotyczące zatrudnienia powinny stanowić również podstawę opracowania wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu, przesyłanego co roku przez Radę i Komisję do Rady Europejskiej.
- (4) Analiza projektu krajowych programów reform państw członkowskich, zawartego we wspólnym sprawozdaniu o zatrudnieniu przyjętym przez Radę w dniu 28 lutego 2013 r., wskazuje na to, że państwa członkowskie nadal powinny koncentrować wszystkie wysiłki na następujących priorytetach: podnoszeniu współczynnika aktywności zawodowej i ograniczaniu bezrobocia strukturalnego, zwiększaniu zasobów wykwalifikowanej siły roboczej odpowiadającej potrzebom rynku pracy, promowaniu jakości zatrudnienia i uczenia się przez całe życie, poprawie wydajności systemów kształcenia i szkolenia na wszystkich poziomach oraz zwiększaniu liczby osób podejmujących studia wyższe, promowaniu włączenia społecznego i zwalczaniu ubóstwa.
- (5) Wytyczne dotyczące zatrudnienia przyjęte w 2010 r. nie powinny ulegać zmianom do 2014 r., aby można było skoncentrować się na ich wdrażaniu. Do końca roku 2014 należy ściśle ograniczyć aktualizację wytycznych dotyczących zatrudnienia. W latach 2011 i 2012 wytyczne dotyczące zatrudnienia zostały utrzymane. Powinny one zostać utrzymane w roku 2013.
- (6) Podczas wdrażania wytycznych dotyczących zatrudnienia państwa członkowskie powinny zbadać możliwości korzystania z Europejskiego Funduszu Społecznego,

⁽¹⁾ Opinia z dnia 6 lutego 2013 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 13 lutego 2013 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 191 z 23.7.2010, s. 28.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 308 z 24.11.2010, s. 46.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia państw członkowskich określone w załączniku do decyzji 2010/707/UE zostają utrzymane w roku 2013, a państwa członkowskie uwzględniają je w swojej polityce zatrudnienia.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 22 kwietnia 2013 r.

W imieniu Rady
S. COVENEY
Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 26 kwietnia 2013 r.

w sprawie rozliczenia rachunków agencji płatniczych państw członkowskich dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) za rok budżetowy 2012

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 2444)

(2013/209/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27, 30 i 33,

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 Komisja, na podstawie rocznych sprawozdań finansowych przekazanych przez państwa członkowskie wraz z informacjami wymaganymi do rozliczenia oraz ze świadectwem kompletności, dokładności i prawdziwości przekazanych ksiąg oraz ze sprawozdaniami jednostek certyfikujących, rozlicza rachunki agencji płatniczych, o których mowa w art. 6 wymienionego rozporządzenia.
- (2) Na podstawie art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 883/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do prowadzenia kont przez agencje płatnicze, deklaracji wydatków i dochodów oraz warunków zwrotu wydatków w ramach EFRG i EFRROW⁽²⁾, rok budżetowy dla rachunków EFRG rozpoczyna się w dniu 16 października roku N-1, a kończy w dniu 15 października roku N. W ramach rozliczania rachunków, w celu ujednoczenia okresu referencyjnego dla wydatków EFRROW z okresem referencyjnym dla wydatków EFRG, wydatkami uwzględnianymi w odniesieniu do roku budżetowego 2012 są wydatki dokonane przez państwa członkowskie między dniem 16 października 2011 r. a dniem 15 października 2012 r.
- (3) Artykuł 10 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFRG i EFRROW⁽³⁾ stanowi, że kwotę, która zgodnie z decyzją w sprawie rozliczenia rachunków, o której mowa w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy wymienionego rozporządzenia, podlega zwrotowi od każdego państwa członkowskiego lub która jest płatna na rzecz każdego państwa członkowskiego, ustala się poprzez potrącanie płatności pośrednich w danym roku budżetowym z wydatków uznanych dla tego samego roku budżetowego zgodnie z ust. 1. Komisja potrąca tę kwotę od następnej płatności pośredniej bądź ją do niej dodaje.

- (4) Komisja sprawdziła informacje przekazane przez państwa członkowskie oraz powiadomiła państwa członkowskie przed dniem 31 marca 2013 r. o wynikach tej weryfikacji oraz o niezbędnych poprawkach.
- (5) Roczne sprawozdania finansowe oraz dokumenty towarzyszące pozwalają Komisji podjąć decyzję dotyczącą kompletności, dokładności i prawdziwości przedłożonych rocznych sprawozdań finansowych w przypadku niektórych agencji płatniczych. Kwoty rozliczone w rozbiu na poszczególne państwa członkowskie oraz kwoty podlegające zwrotowi od lub płatne na rzecz poszczególnych państw członkowskich są wymienione w załączniku I.
- (6) Informacje przekazane przez niektóre inne agencje płatnicze wymagają przeprowadzenia dodatkowego postępowania, a ich rachunki nie mogą zostać rozliczone niniejszą decyzją. W załączniku II wymienione są agencje płatnicze, których to dotyczy.
- (7) Zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 Komisja może zredukować lub czasowo zawiesić płatności pośrednie na rzecz państwa członkowskiego. Komisja powiadamia o tym fakcie dane państwo członkowskie. W celu uniknięcia jakiegokolwiek przedwczesnego bądź jedynie chwilowego zwrotu przedmiotowych kwot, nie powinny one zostać uznane w niniejszej decyzji i powinny być dalej rozpatrywane w ramach procedury rozliczenia zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.
- (8) Zgodnie z art. 33 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 50 % konsekwencji finansowych wynikających z nieodzyskania kwot powstałych w wyniku nieprawidłowości ponosi państwo członkowskie, którego to dotyczy, jeżeli odzyskanie nie nastąpiło przed zamknięciem programu rozwoju obszarów wiejskich w terminie 4 lat od daty pierwszego ustalenia administracyjnego lub sądowego lub w terminie 8 lat, w przypadku gdy nieodzyskana kwota jest przedmiotem postępowania przed sądami krajowymi, albo w chwili zamknięcia programu, jeżeli powyższe terminy wygasają przed jego zamknięciem. Artykuł 33 ust. 4 wymienionego rozporządzenia zobowiązuje państwa członkowskie do przesłania Komisji razem z rocznym sprawozdaniem finansowym skróconego zestawienia procedur odzyskiwania wszczętych w wyniku nieprawidłowości. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania obowiązku sprawozdawczego państw członkowskich w odniesieniu do kwot, które podlegają zwrotowi, określono w rozporządzeniu (WE) nr 885/2006. W załączniku III do wymienionego rozporządzenia przedstawione są tabele, które państwa członkowskie muszą dostarczyć w 2013 r. Na podstawie wypełnionych przez państwa członkowskie tabel Komisja

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 90.

powinna podjąć decyzję w sprawie konsekwencji finansowych wynikających z nieodzyskania kwot powstałych w wyniku nieprawidłowości starszych niż odpowiednio 4 lata lub 8 lat. Decyzja ta pozostaje bez uszczerbku dla przyszłych decyzji w sprawie zgodności na mocy art. 33 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

- (9) Zgodnie z art. 33 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 po zamknięciu programu rozwoju obszarów wiejskich państwa członkowskie mogą zdecydować o zaprzestaniu odzyskiwania. Taka decyzja może zostać podjęta jedynie w przypadku, gdy łączna kwota poniesionych i przewidywanych kosztów odzyskiwania przewyższa kwotę do odzyskania lub gdy odzyskanie okazuje się niemożliwe w związku z niewypłacalnością dłużnika lub osób odpowiedzialnych prawnie za nieprawidłowości, stwierdzoną i uznaną zgodnie z prawem krajowym. Jeżeli decyzję podjęto w terminie 4 lat od daty pierwszego ustalenia administracyjnego lub sądowego albo w terminie 8 lat, w przypadku gdy nieodzyskana kwota jest przedmiotem postępowania przed sądami krajowymi, 100 % konsekwencji finansowych wynikających z nieodzyskania powinno zostać pokryte z budżetu UE. W skróconym zestawieniu, o którym mowa w art. 33 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, przedstawiono kwoty, w odniesieniu do których państwa członkowskie podjęły decyzję o zaprzestaniu odzyskiwania oraz powody tej decyzji. Kwotami tymi nie zostają obciążone państwa członkowskie, których to dotyczy, lecz muszą one w związku z powyższym zostać pokryte z budżetu UE. Decyzja ta pozostaje bez uszczerbku dla przyszłych decyzji w sprawie zgodności na mocy art. 33 ust. 5 wspomnianego rozporządzenia.
- (10) Zgodnie z art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 niniejsza decyzja nie ma wpływu na późniejsze decyzje Komisji wykluczające z finansowania unijnego wydatki dokonane niezgodnie z przepisami Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zostają rozliczone rachunki agencji płatniczych państw członkowskich, z wyjątkiem agencji płatniczych określonych w art. 2, dotyczące wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w odniesieniu do roku budżetowego 2012.

Kwoty, które na podstawie niniejszej decyzji podlegają zwrotowi od każdego państwa członkowskiego lub które są płatne na rzecz każdego państwa członkowskiego w ramach każdego programu rozwoju obszarów wiejskich, wraz z kwotami wynikającymi z zastosowania art. 33 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, określono w załączniku I.

Artykuł 2

W odniesieniu do roku budżetowego 2012 rachunki agencji płatniczych państw członkowskich, dotyczące wydatków na programy rozwoju obszarów wiejskich finansowane przez EFRROW, określone w załączniku II, są wyłączone z niniejszej decyzji i będą przedmiotem przyszłej decyzji w sprawie rozliczenia rachunków.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 kwietnia 2013 r.

W imieniu Komisji
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

ROZLICZONE WYDATKI EFRROW W ROZBICIU NA POSZCZEGÓLNE PROGRAMY ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH W ODNIESIENIU DO ROKU BUDŻETOWEGO 2012

Kwoty do zwrotu przez państwa członkowskie lub płatne na ich rzecz w ramach poszczególnych programów

Zatwierdzone programy, w ramach których zadeklarowano wydatki z EFRROW

(w EUR)

PCZ	CCI	Płatności 2012	Korekty	Ogółem	Kwoty, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane	Zatwierdzona kwota rozliczona za rok budżetowy 2012	Zwrócone państwu członkowskiemu kwoty płatności okresowe za rok budżetowy	Kwoty podlegające zwrotowi (-) przez państwa członkowskie lub płatne na ich rzecz (+)
		i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii - iv	vi	vii = v - vi
AT	2007AT06RPO001	536 750 710,55	0,00	536 750 710,55	0,00	536 750 710,55	536 889 693,18	- 138 982,63
BE	2007BE06RPO001	38 717 525,91	0,00	38 717 525,91	0,00	38 717 525,91	38 717 490,21	35,70
BE	2007BE06RPO002	28 714 739,97	0,00	28 714 739,97	0,00	28 714 739,97	28 716 204,48	- 1 464,51
BG	2007BG06RPO001	308 461 739,36	0,00	308 461 739,36	0,00	308 461 739,36	308 461 766,20	- 26,84
CY	2007CY06RPO001	19 979 798,73	0,00	19 979 798,73	0,00	19 979 798,73	19 977 169,29	2 629,44
CZ	2007CZ06RPO001	420 405 062,51	0,00	420 405 062,51	0,00	420 405 062,51	420 404 919,20	143,31
DE	2007DE06RAT001	402 133,08	0,00	402 133,08	0,00	402 133,08	402 133,11	- 0,03
DE	2007DE06RPO004	210 119 186,29	0,00	210 119 186,29	0,00	210 119 186,29	210 119 186,29	0,00
DE	2007DE06RPO007	185 163 802,40	0,00	185 163 802,40	0,00	185 163 802,40	185 163 861,88	- 59,48
DE	2007DE06RPO009	3 069 982,65	0,00	3 069 982,65	0,00	3 069 982,65	3 069 987,85	- 5,20
DE	2007DE06RPO011	122 658 529,48	0,00	122 658 529,48	0,00	122 658 529,48	122 658 529,49	- 0,01
DE	2007DE06RPO012	124 722 137,43	0,00	124 722 137,43	0,00	124 722 137,43	124 722 136,25	1,18
DE	2007DE06RPO015	45 640 598,90	0,00	45 640 598,90	0,00	45 640 598,90	45 640 598,96	- 0,06
DE	2007DE06RPO017	32 444 966,09	0,00	32 444 966,09	0,00	32 444 966,09	32 444 966,09	0,00
DE	2007DE06RPO018	5 642 155,06	0,00	5 642 155,06	0,00	5 642 155,06	5 642 155,04	0,02
DE	2007DE06RPO019	166 108 621,46	0,00	166 108 621,46	0,00	166 108 621,46	166 108 621,45	0,01
DE	2007DE06RPO020	144 647 436,45	0,00	144 647 436,45	0,00	144 647 436,45	144 647 436,41	0,04
DE	2007DE06RPO021	38 874 673,75	0,00	38 874 673,75	0,00	38 874 673,75	38 874 699,12	- 25,37
EE	2007EE06RPO001	129 931 680,74	0,00	129 931 680,74	0,00	129 931 680,74	129 931 856,59	- 175,85

(w EUR)

PCZ	CCI	Płatności 2012	Korekty	Ogółem	Kwoty, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane	Zatwierdzona kwota rozliczona za rok budżetowy 2012	Zwrócone państwu członkowskiemu kwoty płatności okresowe za rok budżetowy	Kwoty podlegające zwrotowi (-) przez państwa członkowskie lub płatna na ich rzecz (+)
		i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii - iv	vi	vii = v - vi
ES	2007ES06RAT001	12 605 523,30	0,00	12 605 523,30	0,00	12 605 523,30	12 605 523,29	0,01
ES	2007ES06RPO002	44 410 451,88	0,00	44 410 451,88	0,00	44 410 451,88	44 411 263,01	- 811,13
ES	2007ES06RPO003	46 565 987,62	0,00	46 565 987,62	0,00	46 565 987,62	46 565 977,49	10,13
ES	2007ES06RPO004	4 728 268,02	0,00	4 728 268,02	0,00	4 728 268,02	4 728 266,87	1,15
ES	2007ES06RPO005	6 355 287,75	0,00	6 355 287,75	0,00	6 355 287,75	6 355 287,82	- 0,07
ES	2007ES06RPO006	11 509 387,33	0,00	11 509 387,33	0,00	11 509 387,33	11 509 387,33	0,00
ES	2007ES06RPO007	88 731 043,58	0,00	88 731 043,58	0,00	88 731 043,58	88 731 040,54	3,04
ES	2007ES06RPO008	94 769 354,19	0,00	94 769 354,19	0,00	94 769 354,19	94 769 380,73	- 26,54
ES	2007ES06RPO009	30 099 390,74	0,00	30 099 390,74	0,00	30 099 390,74	30 099 338,76	51,98
ES	2007ES06RPO010	91 947 161,33	0,00	91 947 161,33	0,00	91 947 161,33	92 023 646,85	- 76 485,52
ES	2007ES06RPO011	102 629 746,17	0,00	102 629 746,17	0,00	102 629 746,17	102 629 745,16	1,01
ES	2007ES06RPO012	7 282 917,77	0,00	7 282 917,77	0,00	7 282 917,77	7 282 917,38	0,39
ES	2007ES06RPO013	24 869 738,26	0,00	24 869 738,26	0,00	24 869 738,26	24 869 737,90	0,36
ES	2007ES06RPO014	20 959 053,96	0,00	20 959 053,96	0,00	20 959 053,96	20 959 062,52	- 8,56
ES	2007ES06RPO015	13 565 898,04	0,00	13 565 898,04	0,00	13 565 898,04	13 568 195,86	- 2 297,82
ES	2007ES06RPO016	6 657 518,54	0,00	6 657 518,54	0,00	6 657 518,54	6 657 514,28	4,26
ES	2007ES06RPO017	2 432 274,93	0,00	2 432 274,93	0,00	2 432 274,93	2 432 290,65	- 15,72
FI	2007FI06RPO001	306 194 739,68	0,00	306 194 739,68	0,00	306 194 739,68	306 205 706,94	- 10 967,26
FI	2007FI06RPO002	2 476 684,91	0,00	2 476 684,91	0,00	2 476 684,91	2 476 684,88	0,03
FR	2007FR06RPO002	13 474 359,90	0,00	13 474 359,90	0,00	13 474 359,90	13 474 771,64	- 411,74
GR	2007GR06RPO001	330 814 547,86	0,00	330 814 547,86	0,00	330 814 547,86	330 814 547,83	0,03
HU	2007HU06RPO001	444 085 578,73	0,00	444 085 578,73	0,00	444 085 578,73	443 956 972,20	128 606,53
IE	2007IE06RPO001	322 067 654,67	0,00	322 067 654,67	0,00	322 067 654,67	322 067 614,63	40,04
IT	2007IT06RAT001	6 506 208,56	0,00	6 506 208,56	0,00	6 506 208,56	6 506 208,56	0,00

(w EUR)

PCZ	CCI	Płatności 2012	Korekty	Ogółem	Kwoty, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane	Zatwierdzona kwota rozliczona za rok budżetowy 2012	Zwrócone państwu członkowskiemu kwoty płatności okresowe za rok budżetowy	Kwoty podlegające zwrotowi (-) przez państwa członkowskie lub płatne na ich rzecz (+)
		i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii - iv	vi	vii = v - vi
IT	2007IT06RPO001	24 379 135,72	0,00	24 379 135,72	0,00	24 379 135,72	24 380 736,23	- 1 600,51
IT	2007IT06RPO002	17 564 520,93	0,00	17 564 520,93	0,00	17 564 520,93	17 564 521,29	- 0,36
IT	2007IT06RPO003	65 039 830,31	0,00	65 039 830,31	0,00	65 039 830,31	65 039 828,99	1,32
IT	2007IT06RPO004	15 657 996,80	0,00	15 657 996,80	0,00	15 657 996,80	15 664 080,33	- 6 083,53
IT	2007IT06RPO005	47 329 565,62	0,00	47 329 565,62	0,00	47 329 565,62	47 339 294,23	- 9 728,61
IT	2007IT06RPO006	14 777 673,53	0,00	14 777 673,53	0,00	14 777 673,53	14 786 581,96	- 8 908,43
IT	2007IT06RPO007	90 362 021,28	0,00	90 362 021,28	0,00	90 362 021,28	90 362 024,63	- 3,35
IT	2007IT06RPO008	16 936 677,31	0,00	16 936 677,31	0,00	16 936 677,31	17 328 986,74	- 392 309,43
IT	2007IT06RPO009	75 301 501,51	0,00	75 301 501,51	0,00	75 301 501,51	75 301 501,48	0,03
IT	2007IT06RPO010	55 292 452,79	0,00	55 292 452,79	0,00	55 292 452,79	55 292 452,33	0,46
IT	2007IT06RPO011	22 479 775,82	0,00	22 479 775,82	0,00	22 479 775,82	22 479 775,77	0,05
IT	2007IT06RPO012	58 700 494,85	0,00	58 700 494,85	0,00	58 700 494,85	58 718 426,04	- 17 931,19
IT	2007IT06RPO013	7 077 988,03	0,00	7 077 988,03	0,00	7 077 988,03	7 077 988,21	- 0,18
IT	2007IT06RPO014	83 205 962,61	0,00	83 205 962,61	0,00	83 205 962,61	83 205 960,22	2,39
IT	2007IT06RPO015	14 019 405,51	0,00	14 019 405,51	0,00	14 019 405,51	14 019 423,76	- 18,25
IT	2007IT06RPO016	72 825 928,02	0,00	72 825 928,02	0,00	72 825 928,02	72 854 508,13	- 28 580,11
IT	2007IT06RPO017	60 734 732,80	0,00	60 734 732,80	- 5 006 487,10	55 728 245,70	55 719 550,02	8 695,68
IT	2007IT06RPO018	98 749 442,94	0,00	98 749 442,94	0,00	98 749 442,94	98 748 375,78	1 067,16
IT	2007IT06RPO019	124 100 396,67	0,00	124 100 396,67	0,00	124 100 396,67	124 120 192,75	- 19 796,08
IT	2007IT06RPO020	124 337 336,44	0,00	124 337 336,44	0,00	124 337 336,44	124 510 471,21	- 173 134,77
IT	2007IT06RPO021	226 053 238,71	0,00	226 053 238,71	0,00	226 053 238,71	226 139 550,09	- 86 311,38
LT	2007LT06RPO001	237 177 796,40	0,00	237 177 796,40	0,00	237 177 796,40	237 121 459,60	56 336,80
LU	2007LU06RPO001	9 348 661,78	0,00	9 348 661,78	0,00	9 348 661,78	9 378 940,94	- 30 279,16
LV	2007LV06RPO001	214 814 466,80	0,00	214 814 466,80	0,00	214 814 466,80	214 813 938,09	528,71

(w EUR)

PCZ	CCI	Płatności 2012	Korekty	Ogółem	Kwoty, które nie mogą zostać ponownie wykorzystane	Zatwierdzona kwota rozliczona za rok budżetowy 2012	Zwrócone państwu członkowskiemu kwoty płatności okresowe za rok budżetowy	Kwoty podlegające zwrotowi (-) przez państwa członkowskie lub płatne na ich rzecz (+)
		i	ii	iii = i + ii	iv	v = iii - iv	vi	vii = v - vi
MT	2007MT06RPO001	9 002 133,91	0,00	9 002 133,91	0,00	9 002 133,91	9 002 133,88	0,03
NL	2007NL06RPO001	97 078 371,06	0,00	97 078 371,06	0,00	97 078 371,06	98 217 487,71	- 1 139 116,65
PL	2007PL06RPO001	2 041 824 877,34	0,00	2 041 824 877,34	0,00	2 041 824 877,34	2 041 821 110,52	3 766,82
PT	2007PT06RAT001	2 100 675,90	0,00	2 100 675,90	0,00	2 100 675,90	2 100 675,68	0,22
PT	2007PT06RPO001	48 442 865,80	0,00	48 442 865,80	0,00	48 442 865,80	48 442 855,88	9,92
PT	2007PT06RPO002	601 644 296,63	0,00	601 644 296,63	0,00	601 644 296,63	601 644 193,09	103,54
PT	2007PT06RPO003	26 722 075,59	0,00	26 722 075,59	0,00	26 722 075,59	26 722 055,59	20,00
SE	2007SE06RPO001	294 264 230,85	0,00	294 264 230,85	0,00	294 264 230,85	298 089 364,84	- 3 825 133,99
SI	2007SI06RPO001	122 609 926,69	0,00	122 609 926,69	0,00	122 609 926,69	122 610 210,36	- 283,67
SK	2007SK06RPO001	274 899 210,89	0,00	274 899 210,89	0,00	274 899 210,89	274 899 689,64	- 478,75
UK	2007UK06RPO001	469 465 696,13	0,00	469 465 696,13	0,00	469 465 696,13	469 411 107,94	54 588,19
UK	2007UK06RPO002	51 445 616,04	0,00	51 445 616,04	0,00	51 445 616,04	51 445 684,02	- 67,98
UK	2007UK06RPO003	166 234 309,63	0,00	166 234 309,63	0,00	166 234 309,63	166 904 508,81	- 670 199,18
UK	2007UK06RPO004	54 428 821,51	0,00	54 428 821,51	0,00	54 428 821,51	54 428 841,38	- 19,87

ZAŁĄCZNIK II

**ROZLICZENIE RACHUNKÓW AGENCJI PŁATNICZYCH
ROK BUDŻETOWY 2012 – EFRROW****Wykaz agencji płatniczych i programów, których rachunki zostały wyłączone i które podlegają kolejnej decyzji w sprawie rozliczenia rachunków**

Państwo członkowskie	Agencja płatnicza	Program
Dania	DAFA	2007DK06RPO001
Niemcy	Baden-Württemberg Thüringen Helaba	2007DE06RPO003 2007DE06RPO023 2007DE06RPO010
Francja	ASP ASP ASP ASP ASP	2007FR06RPO001 2007FR06RPO003 2007FR06RPO004 2007FR06RPO005 2007FR06RPO006
Rumunia	PARDF	2007RO6RPO001
Hiszpania	Andalucia	2007ES06RPO001

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 26 kwietnia 2013 r.

w sprawie rozliczenia rachunków agencji płatniczych państw członkowskich dotyczących wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) za rok budżetowy 2012

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 2454)

(2013/210/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾, w szczególności jego art. 30 i 32,

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 Komisja, na podstawie rocznych sprawozdań finansowych przekazanych przez państwa członkowskie wraz z informacjami wymaganymi do rozliczenia oraz ze świadectwem kompletności, dokładności i prawdziwości przekazanych ksiąg oraz ze sprawozdaniami jednostek certyfikujących, rozlicza rachunki agencji płatniczych, o których mowa w art. 6 wymienionego rozporządzenia.
- (2) Na podstawie art. 5 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Komisji (WE) nr 883/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do prowadzenia kont przez agencje płatnicze, deklaracji wydatków i dochodów oraz warunków zwrotu wydatków w ramach EFRG i EFRROW⁽²⁾, wydatkami uwzględnianymi z tytułu roku budżetowego 2012 są wydatki dokonane przez państwa członkowskie między dniem 16 października 2011 r. a dniem 15 października 2012 r.
- (3) Artykuł 10 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFRG i EFRROW⁽³⁾ stanowi, że kwoty, które zgodnie z decyzją w sprawie rozliczenia rachunków określoną w art. 10 ust. 1 akapit pierwszy przedmiotowego rozporządzenia podlegają zwrotowi od każdego państwa członkowskiego, lub które są płatne na rzecz każdego państwa członkowskiego, ustala się poprzez potrącanie płatności miesięcznych w danym roku budżetowym, tj. w roku 2012, z wydatków uznanych dla tego samego roku budżetowego zgodnie z ust. 1. Komisja potrąca tę kwotę od płatności miesięcznej odnoszącej się do wydatku poniesionego w drugim miesiącu następującym po miesiącu, w którym podejmowana jest decyzja w sprawie rozliczenia rachunków, bądź ją do niej dodaje.

- (4) Komisja sprawdziła informacje przekazane przez państwa członkowskie oraz powiadomiła państwa członkowskie przed dniem 31 marca 2013 r. o wynikach tej weryfikacji oraz o niezbędnych poprawkach.
- (5) Roczne sprawozdania finansowe oraz dokumenty towarzyszące pozwalają Komisji podjąć decyzję dotyczącą kompletności, dokładności i prawdziwości przedłożonych rocznych sprawozdań finansowych w przypadku niektórych agencji płatniczych. Kwoty rozliczone przez państwo członkowskie oraz kwoty podlegające zwrotowi od lub płatne na rzecz poszczególnych państw członkowskich są wymienione w załączniku I.
- (6) Informacje przekazane przez niektóre inne agencje płatnicze wymagają przeprowadzenia dodatkowego postępowania, a ich rachunki nie mogą zostać rozliczone niniejszą decyzją. W załączniku II wymienione są agencje płatnicze, których to dotyczy.
- (7) Na mocy art. 9 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 883/2006 wszelkie przekroczenia terminów w sierpniu, wrześniu oraz październiku są brane pod uwagę w decyzji w sprawie rozliczenia rachunków. Część wydatków zadeklarowanych przez niektóre państwa członkowskie w tych miesiącach w roku 2012 została dokonana po przekroczeniu obowiązujących terminów. Niniejsza decyzja powinna zatem ustanowić odpowiednie redukcje.
- (8) Zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 i art. 9 rozporządzenia (WE) nr 883/2006 Komisja dokonała już redukcji lub zawieszenia szeregu płatności miesięcznych, uwzględniając wydatki w roku budżetowym 2012. W celu uniknięcia jakiegokolwiek przedwczesnego bądź jedynie chwilowego zwrotu przedmiotowych kwot, nie powinny one zostać uznane w niniejszej decyzji i powinny być dalej rozpatrywane w ramach procedury rozliczenia zgodności zgodnie z art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.
- (9) Na podstawie art. 32 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 50 % konsekwencji finansowych nieodzyskania kwot powstałych w wyniku nieprawidłowości ponosi państwo członkowskie, którego to dotyczy, jeżeli odzyskanie nie nastąpiło w terminie 4 lat od daty pierwszego ustalenia administracyjnego lub sądowego lub w terminie 8 lat, w przypadku gdy nieodzyskana kwota jest przedmiotem postępowania przed sądami krajowymi. Artykuł 32 ust. 3 wymienionego rozporządzenia zobowiązuje państwa członkowskie do przesłania Komisji razem z rocznym sprawozdaniem finansowym skróconego zestawienia procedur odzyskania wszczętych w wyniku nieprawidłowości. Szczegółowe przepisy dotyczące stosowania obowiązku sprawozdawczego państw członkowskich w odniesieniu do kwot, które podlegają

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 90.

zwrotowi, określono w rozporządzeniu (WE) nr 885/2006. W załączniku III do wymienionego rozporządzenia przedstawione są tabele, które państwa członkowskie muszą dostarczyć w 2013 r. Na podstawie wypełnionych przez państwa członkowskie tabel Komisja powinna podjąć decyzję w sprawie konsekwencji finansowych wynikających z nieodzyskania kwot powstałych w wyniku nieprawidłowości starszych niż odpowiednio 4 lata lub 8 lat. Decyzja ta pozostaje bez uszczerbku dla przyszłych decyzji w sprawie zgodności na mocy art. 32 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005.

- (10) Na podstawie art. 32 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 państwa członkowskie mogą zdecydować o zaprzestaniu odzyskiwania. Taka decyzja może zostać podjęta jedynie w przypadku, gdy łączna kwota poniesionych i przewidywanych kosztów odzyskiwania przewyższa kwotę do odzyskania lub gdy odzyskanie okazuje się niemożliwe w związku z niewypłacalnością dłużnika lub osób odpowiedzialnych prawnie za nieprawidłowości, stwierdzoną i uznaną zgodnie z prawem krajowym. Jeżeli decyzję podjęto w terminie 4 lat od daty pierwszego ustalenia administracyjnego lub sądowego, bądź w terminie 8 lat, w przypadku gdy odzyskanie jest przedmiotem postępowania przed sądami krajowymi, 100 % konsekwencji finansowych nieodzyskania powinno zostać pokryte z budżetu UE. W skróconym zestawieniu, o którym mowa w art. 32 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, przedstawiono kwoty, w odniesieniu do których państwa członkowskie podjęły decyzję o zaprzestaniu odzyskiwania, oraz powody tej decyzji. Kwoty te nie są ponoszone przez państwa członkowskie, których to dotyczy, lecz zostają w związku z powyższym pokryte z budżetu UE. Decyzja ta pozostaje bez uszczerbku dla przyszłych decyzji w sprawie zgodności na podstawie art. 32 ust. 8 wspomnianego rozporządzenia.
- (11) Zgodnie z art. 30 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 niniejsza decyzja nie ma wpływu na późniejsze decyzje Komisji wykluczające z finansowania unijnego wydatki dokonane niezgodnie z przepisami Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zostają rozliczone rachunki agencji płatniczych państw członkowskich, z wyjątkiem agencji płatniczych określonych w art. 2, dotyczące wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG) w odniesieniu do roku budżetowego 2012.

Kwoty, które na podstawie niniejszej decyzji podlegają zwrotowi od każdego państwa członkowskiego lub które są płatne na rzecz każdego państwa członkowskiego, wraz z kwotami wynikającymi z zastosowania art. 32 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, określono w załączniku I.

Artykuł 2

W odniesieniu do roku budżetowego 2012 rachunki agencji płatniczych państw członkowskich dotyczące wydatków finansowanych przez Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji (EFRG), określonych w załączniku II, są wyłączone z niniejszej decyzji i będą przedmiotem przyszłej decyzji w sprawie rozliczenia rachunków.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 kwietnia 2013 r.

W imieniu Komisji

Dacian CIOLOȘ

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

ROZLICZENIE RACHUNKÓW AGENCJI PŁATNICZYCH

ROK BUDŻETOWY 2012

Kwoty podlegające zwrotowi przez państwa członkowskie lub płatne na ich rzecz

PCZ		2012 – Wydatki/dochody przeznaczone na określony cel przypadające na agencje płatnicze, których rachunki są		Suma a + b	Zmniejszenia i zawieszenia w całym roku budżetowym ⁽¹⁾	Zmniejszenia zgodnie z art. 32 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005	Suma po uwzględnieniu zmniejszeń i zawiesznień	Płatności dokonane na rzecz państwa członkowskiego za rok budżetowy	Kwota podlegająca zwrotowi od (-) lub płatna na rzecz (+) państwa członkowskiego ⁽²⁾
		rozliczone	wyłączone						
		= wydatki/dochody przeznaczone na określony cel zadeklarowane w deklaracji rocznej	= suma wydatków/dochodów przeznaczonych na określony cel w deklaracjach miesięcznych						
		a	b	c = a + b	d	e	f = c + d + e	g	h = f – g
BE	EUR	626 505 990,43	17 563 033,17	644 069 023,60	- 835 758,00	- 9 465,76	643 223 799,84	643 268 110,28	- 44 310,44
BG	EUR	409 313 564,46	0,00	409 313 564,46	0,00	0,00	409 313 564,46	409 382 531,46	- 68 967,00
CZ	EUR	756 245 858,01	0,00	756 245 858,01	12 287 000,00	0,00	768 532 858,01	768 528 458,42	4 399,59
DK	DKK	0,00	0,00	0,00	0,00	- 66 422,98	- 66 422,98	0,00	- 66 422,98
DK	EUR	920 591 828,88	0,00	920 591 828,88	0,00	0,00	920 591 828,88	920 419 781,93	172 046,95
DE	EUR	5 208 255 884,14	226 507 719,74	5 434 763 603,88	- 10 670,90	- 116 714,81	5 434 636 218,17	5 434 442 720,94	193 497,23
EE	EUR	84 668 605,91	0,00	84 668 605,91	6 584 000,00	0,00	91 252 605,91	91 240 137,57	12 468,34
IE	EUR	1 285 148 754,42	0,00	1 285 148 754,42	- 41 641,57	- 56 295,34	1 285 050 817,51	1 283 663 941,98	1 386 875,53
EL	EUR	2 291 882 303,19	0,00	2 291 882 303,19	- 261 095,95	- 1 786 932,58	2 289 834 274,66	2 291 621 207,24	- 1 786 932,58
ES	EUR	5 785 117 916,91	0,00	5 785 117 916,91	- 289 492,07	- 1 953 186,99	5 782 875 237,85	5 785 098 764,38	- 2 223 526,53
FR	EUR	8 574 978 838,60	0,00	8 574 978 838,60	- 618 018,77	- 2 836 879,32	8 571 523 940,51	8 573 913 709,81	- 2 389 769,30
IT	EUR	4 584 038 546,05	0,00	4 584 038 546,05	- 5 943 018,39	- 5 281 611,90	4 572 813 915,76	4 574 209 766,71	- 1 395 850,95
CY	EUR	37 135 164,63	0,00	37 135 164,63	115 000,00	0,00	37 250 164,63	37 185 681,72	64 482,91
LV	EUR	126 627 252,89	0,00	126 627 252,89	202 904,04	0,00	126 830 156,93	126 811 515,51	18 641,42
LT	LTL	0,00	0,00	0,00	0,00	- 184,79	- 184,79	0,00	- 184,79

		a	b	c = a + b	d	e	f = c + d + e	g	h = f - g
LT	EUR	323 440 802,21	0,00	323 440 802,21	3 181 000,00	0,00	326 621 802,21	326 572 046,77	49 755,44
LU	EUR	33 823 988,14	0,00	33 823 988,14	- 2 597,78	- 998,55	33 820 391,81	33 608 834,43	211 557,38
HU	HUF	0,00	0,00	0,00	0,00	- 250 657 247,00	- 250 657 247,00	0,00	- 250 657 247,00
HU	EUR	1 156 158 797,34	0,00	1 156 158 797,34	0,00	0,00	1 156 158 797,34	1 156 147 681,97	11 115,37
MT	EUR	5 237 634,56	0,00	5 237 634,56	0,00	0,00	5 237 634,56	5 225 133,76	12 500,80
NL	EUR	865 043 698,77	0,00	865 043 698,77	- 124 990,78	- 3 055,23	864 915 652,76	866 711 150,74	- 1 795 497,98
AT	EUR	731 289 360,97	0,00	731 289 360,97	0,00	0,00	731 289 360,97	731 300 872,35	- 11 511,38
PL	PLN	0,00	0,00	0,00	0,00	- 519 914,58	- 519 914,58	0,00	- 519 914,58
PL	EUR	2 819 440 069,24	0,00	2 819 440 069,24	12 429 920,20	0,00	2 831 869 989,44	2 832 111 656,96	- 241 667,52
PT	EUR	753 645 124,44	0,00	753 645 124,44	- 2 860 720,53	- 424 567,26	750 359 836,65	750 267 141,91	92 694,74
RO	EUR	989 121 603,72	0,00	989 121 603,72	- 65 967,69	0,00	989 055 636,03	991 300 594,37	- 2 244 958,34
SI	EUR	124 384 026,71	0,00	124 384 026,71	393 000,00	- 954,10	124 776 072,61	124 777 026,71	- 954,10
SK	EUR	328 103 748,64	0,00	328 103 748,64	3 634 000,00	0,00	331 737 748,64	331 777 829,53	- 40 080,89
FI	EUR	550 258 170,47	0,00	550 258 170,47	- 73 951,98	- 23 890,45	550 160 328,04	550 231 344,07	- 71 016,03
SE	SEK	0,00	0,00	0,00	0,00	- 631 641,70	- 631 641,70	0,00	- 631 641,70
SE	EUR	639 766 558,88	0,00	639 766 558,88	- 24 704,47	0,00	639 741 854,41	639 799 725,33	- 57 870,92
UK	GBP	0,00	0,00	0,00	0,00	- 51 932,23	- 51 932,23	0,00	- 51 932,23
UK	EUR	3 313 755 544,68	0,00	3 313 755 544,68	- 578 462,05	0,00	3 313 177 082,63	3 308 426 422,77	4 750 659,86

PCZ		Wydatki (²)	Dochody przeznaczone na określony cel (²)	art. 32 (= e)	Suma (= h)
		05 07 01 06	6701	6702	
		i	j	k	l = i + j + k
BE	EUR	- 34 844,68	0,00	- 9 465,76	- 44 310,44
BG	EUR	- 68 967,00	0,00	0,00	- 68 967,00

		i	j	k	$l = i + j + k$
CZ	EUR	4 399,59	0,00	0,00	4 399,59
DK	DKK	0,00	0,00	- 66 422,98	- 66 422,98
DK	EUR	172 046,95	0,00	0,00	172 046,95
DE	EUR	310 212,04	0,00	- 116 714,81	193 497,23
EE	EUR	12 468,34	0,00	0,00	12 468,34
IE	EUR	1 443 170,87	0,00	- 56 295,34	1 386 875,53
EL	EUR	0,00	0,00	- 1 786 932,58	- 1 786 932,58
ES	EUR	- 270 339,54	0,00	- 1 953 186,99	- 2 223 526,53
FR	EUR	447 110,02	0,00	- 2 836 879,32	- 2 389 769,30
IT	EUR	3 885 760,95	0,00	- 5 281 611,90	- 1 395 850,95
CY	EUR	64 482,91	0,00	0,00	64 482,91
LV	EUR	18 641,42	0,00	0,00	18 641,42
LT	LTL	0,00	0,00	- 184,79	- 184,79
LT	EUR	199 389,51	- 149 634,07	0,00	49 755,44
LU	EUR	212 555,93	0,00	- 998,55	211 557,38
HU	HUF	0,00	0,00	- 250 657 247,00	- 250 657 247,00
HU	EUR	11 115,37	0,00	0,00	11 115,37
MT	EUR	12 500,80	0,00	0,00	12 500,80
NL	EUR	- 1 792 442,75	0,00	- 3 055,23	- 1 795 497,98
AT	EUR	- 11 511,38	0,00	0,00	- 11 511,38
PL	PLN	0,00	0,00	- 519 914,58	- 519 914,58
PL	EUR	- 241 667,52	0,00	0,00	- 241 667,52
PT	EUR	517 262,00	0,00	- 424 567,26	92 694,74

		i	j	k	l = i + j + k
RO	EUR	- 2 244 958,34	0,00	0,00	- 2 244 958,34
SI	EUR	0,00	0,00	- 954,10	- 954,10
SK	EUR	- 38 443,34	- 1 637,55	0,00	- 40 080,89
FI	EUR	- 5 519,31	- 41 606,27	- 23 890,45	- 71 016,03
SE	SEK	0,00	0,00	- 631 641,70	- 631 641,70
SE	EUR	- 57 870,92	0,00	0,00	- 57 870,92
UK	GBP	0,00	0,00	- 51 932,23	- 51 932,23
UK	EUR	4 750 659,86	0,00	0,00	4 750 659,86

(¹) Dotyczy uwzględnionych w systemie płatniczym zmniejszeń i zawieszzeń, do których dodano w szczególności korekty wynikające z nieprzestrzegania terminów płatności ustalonych na sierpień, wrzesień oraz październik 2012 r. oraz korekty wynikające z nadwyżek zapasów.

(²) W celu obliczenia kwoty podlegającej zwrotowi przez państwo członkowskie lub płatnej na jego rzecz, uwzględniono sumę z deklaracji rocznej w przypadku wydatków rozliczonych (kol. a) lub sumę z deklaracji miesięcznych w przypadku wydatków wyłączonych (kol. b). Stosowany kurs wymiany walut: art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2006.

(³) Jeśli część dotycząca dochodów przeznaczonych na określony cel jest płatna na korzyść państwa członkowskiego, należy ją zadeklarować w pozycji 05 07 01 06.

Uwaga: Nomenklatura 2013: 05 07 01 06, 6701, 6702.

ZAŁĄCZNIK II

**ROZLICZENIE RACHUNKÓW AGENCJI PŁATNICZYCH
ROK BUDŻETOWY 2012 – EFRG**

Wykaz agencji płatniczych, których rachunki zostały wyłączone i które podlegają kolejnej decyzji w sprawie rozliczenia rachunków

Państwo członkowskie	Agencja płatnicza
Niemcy	Hamburg-Jonas
Niemcy	Helaba
Belgia	BIRB

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 19 kwietnia 2013 r.****w sprawie nominałów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofywania banknotów euro****(wersja przekształcona)****(EBC/2013/10)****(2013/211/UE)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności art. 128 ust. 1,uwzględniając art. 16 Statutu Europejskiego Systemu Banków
Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zakres decyzji EBC/2003/4 z dnia 20 marca 2003 r. w sprawie nominałów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofania banknotów euro ⁽¹⁾ wymaga rozszerzenia o przyszłe serie banknotów euro. W tym celu w decyzji EBC/2003/4 należy wprowadzić szereg zmian technicznych. Ponadto, w świetle doświadczenia w stosowaniu i interpretacji decyzji EBC/2003/4, potrzebne jest dalsze wyjaśnienie i usprawnienie części zasad i procedur. W celu wprowadzenia powyższych zmian, z uwagi na wymogi jasności i przejrzystości, niezbędne jest zatem sporządzenie wersji przekształconej decyzji EBC/2003/4.
- (2) Zgodnie z art. 128 ust. 1 Traktatu oraz art. 16 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, Europejski Bank Centralny (EBC) ma wyłączne prawo do upoważniania do emisji banknotów euro w Unii. Przepisy te przewidują także, że banknoty takie mogą emitować EBC oraz krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro (zwane dalej „KBC”). Zgodnie z art. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro ⁽²⁾ EBC i KBC wprowadzają banknoty euro do obiegu.
- (3) Europejski Instytut Walutowy (EIW) przeprowadził prace przygotowawcze do produkcji i emisji banknotów euro, w szczególności w odniesieniu do wzoru banknotów euro, ułatwił rozpoznawanie i akceptację nowych nominałów i parametrów banknotów euro przez użytkowni-

ków, uwzględniając szczególne wymagania wizualne i techniczne europejskich stowarzyszeń użytkowników banknotów.

- (4) Jako następcą prawny EIW EBC jest właścicielem praw autorskich do wzorów banknotów euro będących pierwotnie własnością EIW. EBC oraz KBC działające w imieniu EBC mogą egzekwować wspomniane prawa autorskie w odniesieniu do reprodukcji emitowanych lub rozprowadzanych z naruszeniem tych praw, takich jak między innymi reprodukcje, które mogłyby mieć negatywny wpływ na pozycję banknotów euro.
- (5) EBC i KBC będą okresowo wprowadzać nowe serie banknotów euro z ulepszonymi zabezpieczeniami, korzystając z postępu w dziedzinie technologii produkcji banknotów od czasu wprowadzenia pierwszej serii.
- (6) Prawo EBC i KBC do emisji banknotów euro obejmuje właściwość w zakresie podejmowania wszystkich koniecznych środków prawnych mających na celu ochronę integralności banknotów euro jako środka płatniczego. EBC powinien podejmować środki mające na celu osiągnięcie minimalnego poziomu zabezpieczenia we wszystkich państwach członkowskich, których walutą jest euro, w celu zapewnienia, aby ogół społeczeństwa odróżniał reprodukcje od banknotów euro, które są emitowane przez EBC i KBC i nie są banknotami podrobionymi w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiającego środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem ⁽³⁾ (zwanych dalej „autentycznymi banknotami euro”). Dlatego konieczne jest ustanowienie wspólnych reguł, zgodnie z którymi dozwolona będzie reprodukcja banknotów euro.
- (7) Przepisy niniejszej decyzji nie powinny naruszać stosowania prawa karnego, w szczególności w zakresie dotyczącym fałszerstw.
- (8) Reprodukcje banknotów euro w formie elektronicznej powinny być uznawane za zgodne z prawem tylko wtedy, jeżeli ich producent zastosuje właściwe środki techniczne uniemożliwiające wykonanie wydruków, które ogół społeczeństwa mógłby mylnie uznać za autentyczne banknoty euro.

⁽¹⁾ Dz.U. L 78 z 25.3.2003, s. 16.⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 11.5.1998, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 6.

- (9) Właściwość do podejmowania środków w celu ochrony integralności autentycznych banknotów euro jako środka płatniczego obejmuje kompetencję do wprowadzenia wspólnego systemu, w ramach którego KBC są gotowe do wymiany uszkodzonych autentycznych banknotów euro. W ramach tego systemu wyznaczone są określone kategorie banknotów euro, które powinny zostać zatrzymane przez KBC w przypadku ich przedstawienia do wymiany.
- (10) Część pierwotnego banknotu euro, którą należy przedstawić, aby banknot kwalifikował się do wymiany, podlega wymogom dotyczącym minimalnych wymiarów. Wymiary te powinny być wyrażone procentowo w stosunku do powierzchni pierwotnego banknotu euro, zanim został on uszkodzony, w celu zapobieżenia zniekształceniom wymiarów, na przykład w sytuacjach, kiedy banknot euro został uszkodzony z powodu skurczenia.
- (11) Rozporządzenie (WE) nr 1338/2001 nakłada na instytucje kredytowe, a także, w ramach ich działalności w zakresie płatności, na innych dostawców usług płatniczych oraz inne instytucje uczestniczące w przetwarzaniu banknotów i monet oraz ich publicznym rozprowadzaniu, obowiązek zapewniania, aby otrzymane przez nie banknoty i monety euro, które zamierzają one wprowadzić ponownie do obiegu, były sprawdzane pod względem autentyczności w celu wykrycia podrobionych banknotów i monet.
- (12) Z uwagi na fakt, że autentyczne banknoty euro mogą zostać uszkodzone przez urządzenia zabezpieczające przed kradzieżą w związku z popełnionym albo usiłowanym przestępstwem, powinno się zapewnić, aby w takich przypadkach banknoty mogły zostać wymienione wyłącznie przez osobę poszkodowaną w wyniku takiego popełnionego albo usiłowanego przestępstwa.
- (13) W celu wspierania właściwej obsługi urządzeń zabezpieczających przed kradzieżą przez wszystkie instytucje i podmioty gospodarcze wymienione w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1338/2001 wskazane jest pobieranie przez KBC od podmiotów zajmujących się obsługą banknotów opłaty stanowiącej wynagrodzenie za badanie przeprowadzone w związku z wymianą autentycznych banknotów euro, które zostały uszkodzone przez urządzenia zabezpieczające przed kradzieżą.
- (14) Opłaty tej nie należy pobierać, jeżeli uszkodzenie jest wynikiem usiłowania lub popełnienia rozboju lub kradzieży, jak również, aby uniknąć naliczania opłat nieznacznej wysokości, powinna być ona pobierana tylko wówczas, gdy liczba przedstawionych do wymiany uszkodzonych autentycznych banknotów euro przekracza określone minimum.
- (15) Jeżeli KBC stosuje taki wymóg, autentyczne banknoty euro, które zostały uszkodzone w ilościach hurtowych z powodu uruchomienia się urządzeń zabezpieczających przed kradzieżą, powinny być przedstawiane do wymiany w plikach składających się z minimalnej liczby banknotów euro.
- (16) Dla wsparcia działań mających na celu poprawę bezpieczeństwa obrotu gotówkowego, jak również aby nie zniechęcać do stosowania urządzeń zabezpieczających przed kradzieżą, wskazane jest uznawanie rachunków instytucji kredytowych i podmiotów gospodarczych, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1338/2001, przedstawiających do wymiany autentyczne banknoty euro przypadkowo uszkodzone przez urządzenia zabezpieczające przed kradzieżą, w dniu otrzymania takich banknotów, na zasadach podobnych do normalnych wpłat gotówkowych.
- (17) W celu wsparcia przeciwdziałania przez Unię Europejską korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, wskazane jest, aby Eurosystem określił sposób postępowania w przypadku wniosków o wymianę uszkodzonych autentycznych banknotów euro o wartości co najmniej 7 500 EUR. Zasady takie nie uchybiają dalej idącym wymogom w zakresie identyfikacji i sprawozdawczości przyjętym przez państwa członkowskie w ramach implementacji dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu ⁽¹⁾.
- (18) Wyłączne prawo EBC do upoważniania do emisji banknotów euro w Unii obejmuje kompetencję do wycofywania banknotów euro oraz do ustanawiania wspólnego systemu, w ramach którego EBC oraz KBC mogą dokonywać takiego wycofywania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Nominały i parametry

1. Banknoty euro obejmują siedem nominałów banknotów euro w zakresie od 5 euro do 500 euro, przedstawiających motyw „Epoki i style Europy”, o następujących parametrach podstawowych.

Wartość nominalna (EUR)	Wymiary (pierwsza seria)	Wymiary (druga seria)	Kolor dominujący	Wzór
5	120 × 62 mm	120 × 62 mm	Szary	Klasyczny
10	127 × 67 mm	127 × 67 mm	Czerwony	Romański
20	133 × 72 mm	133 × 72 mm	Niebieski	Gotycki
50	140 × 77 mm	140 × 77 mm	Pomarańczowy	Renesansowy

⁽¹⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

Wartość nominalna (EUR)	Wymiary (pierwsza seria)	Wymiary (druga seria)	Kolor dominujący	Wzór
100	147 × 82 mm	Do rozstrzygnięcia	Zielony	Barok i rokoko
200	153 × 82 mm	Do rozstrzygnięcia	Żółto-brązowy	Architektura żelaza i szkła
500	160 × 82 mm	Do rozstrzygnięcia	Purpurowy	Współczesna architektura XX wieku

2. Siedem nominałów w serii banknotów euro przedstawia bramy i okna na stronie przedniej oraz mosty na stronie odwrotnej. Motywy na wszystkich siedmiu nominałach są typowe dla poszczególnych epok w sztuce europejskiej, o których mowa powyżej. Inne elementy wzoru obejmują:

- a) symbol Unii Europejskiej;
- b) nazwę waluty w alfabecie łacińskim i greckim oraz, dodatkowo dla drugiej serii banknotów euro, nazwę waluty cyrylicą;
- c) wersje skrótu „EBC” w językach urzędowych Unii Europejskiej; w przypadku pierwszej serii banknotów euro skrót EBC zamieszcza się tylko w następujących pięciu wersjach w językach urzędowych: BCE, ECB, EZB, EKT i EKP oraz, dodatkowo, w przypadku drugiej serii banknotów euro, skrót EBC zamieszcza się w następujących dziewięciu wersjach w językach urzędowych BCE, ECB, ЕЦБ, EZB, EKP, EKT, EKB, БСЕ i EBC;
- d) symbol ©, który wskazuje na przysługujące EBC prawa autorskie; oraz
- e) podpis prezesa EBC.

Artykuł 2

Zasady reprodukcji banknotów euro

1. „Reprodukcja” oznacza każdy wizerunek materialny lub niematerialny, który wykorzystuje całość lub część banknotu euro opisanego w art. 1 lub część elementów jego wzoru, takich jak kolor, wymiary oraz wykorzystanie liter lub symboli, który to wizerunek może przypominać lub dawać ogólne wrażenie autentycznego banknotu euro, niezależnie od:

- a) rozmiaru wizerunku; lub
- b) materiału/materiałów lub techniki/technik wykorzystanych do jego produkcji; lub
- c) tego, czy elementy wzoru banknotu euro, takie jak litery lub symbole, zostały zmienione lub uzupełnione o dodatkowe elementy.

2. Reprodukcje, które ogół społeczeństwa może mylnie uznać za autentyczne banknoty euro, uważa się za niezgodne z prawem.

3. Reprodukcje spełniające następujące kryteria uważa się za zgodne z prawem, ponieważ nie istnieje ryzyko, że ogół społeczeństwa może mylnie uznać je za autentyczne banknoty euro.

- a) jednostronne reprodukcje banknotu euro opisanego w art. 1, pod warunkiem że wymiary reprodukcji wynoszą co najmniej 125 % zarówno długości, jak i szerokości lub co najwyżej 75 % zarówno długości, jak i szerokości odpowiedniego banknotu euro opisanego w art. 1; lub
- b) dwustronne reprodukcje banknotu euro opisanego w art. 1, pod warunkiem że wymiary reprodukcji wynoszą co najmniej 200 % zarówno długości, jak i szerokości lub co najwyżej 50 % zarówno długości, jak i szerokości odpowiedniego banknotu euro opisanego w art. 1; lub
- c) reprodukcje pojedynczych elementów wzoru banknotu euro opisanego w art. 1, pod warunkiem że taki element wzoru nie jest przedstawiony na tle przypominającym banknot; lub
- d) jednostronne reprodukcje przedstawiające część strony przedniej lub strony odwrotnej banknotu euro, pod warunkiem że taka część jest mniejsza niż jedna trzecia pierwotnej strony przedniej lub odwrotnej banknotu euro opisanego w art. 1; lub
- e) reprodukcje wykonane z materiału wyraźnie różniącego się od papieru, który w wyraźny sposób odróżnia się od materiału wykorzystywanego do banknotów; lub
- f) reprodukcje niematerialne udostępnione elektronicznie na stronach internetowych, poprzez przewody lub bezprzewodowo lub w jakikolwiek inny sposób, który pozwala na publiczny dostęp do tych niematerialnych reprodukcji w dowolnie wybranym miejscu i czasie, pod warunkiem że:
 - przekątnie na reprodukcji jest umieszczone słowo „SPECIMEN” (wzór) napisane czcionką Arial lub czcionką podobną do czcionki Arial, oraz
 - rozdzielczość reprodukcji elektronicznej w jej rozmiarze pierwotnym nie przekracza 72 punktów na cal (dpi).

4. W przypadku reprodukcji, o których mowa w ust. 3 lit. f),

— długość słowa „SPECIMEN” wynosi co najmniej 75 % długości reprodukcji, oraz

— wysokość słowa „SPECIMEN” wynosi co najmniej 15 % szerokości reprodukcji, oraz

— słowo „SPECIMEN” przedstawione jest w kolorze nieprzezroczystym (nieprzejrzystym), kontrastującym z dominującym kolorem danego banknotu euro opisanego w art. 1.

5. Na pisemny wniosek EBC i KBC wydają potwierdzenie, że reprodukcje niespełniające kryteriów określonych w ust. 3, o ile nie mogą być mylnie uznane przez ogół społeczeństwa za autentyczne banknoty euro opisane w art. 1, również są zgodne z prawem. Jeżeli reprodukcja jest produkowana na terytorium tylko jednego państwa członkowskiego, którego walutą jest euro, wnioski, o których mowa powyżej, kieruje się do KBC tego państwa członkowskiego. We wszystkich innych przypadkach wnioski takie kieruje się do EBC.

6. Zasady reprodukcji banknotów euro mają również zastosowanie do banknotów euro, które zostały wycofane lub straciły swój status legalnego środka płatniczego zgodnie z niniejszą decyzją.

Artykuł 3

Wymiana uszkodzonych autentycznych banknotów euro

1. KBC, na wniosek oraz na warunkach określonych w ust. 2 oraz w odpowiednich decyzjach Rady Prezesów, o których mowa w art. 6, wymienia uszkodzone autentyczne banknoty euro w następujących przypadkach:

a) jeżeli do wymiany przedstawione zostaje ponad 50 % banknotu euro; albo

b) jeżeli do wymiany przedstawione zostaje 50 % lub mniej powierzchni banknotu euro, o ile wnioskodawca udowodni, że brakujące części zostały zniszczone.

2. Poza przepisami ust. 1 do wymiany uszkodzonych autentycznych banknotów euro stosuje się następujące warunki dodatkowe:

a) jeżeli istnieją wątpliwości co do tytułu prawnego wnioskodawcy do banknotów euro: obowiązek identyfikacji spoczywa na wnioskodawcy, podobnie jak obowiązek dostarczenia dowodu, że jest on właścicielem albo jest z innego tytułu uprawniony do złożenia wniosku;

b) jeżeli istnieją wątpliwości co do autentyczności banknotów euro: obowiązek identyfikacji spoczywa na wnioskodawcy;

c) jeżeli przedstawione są autentyczne banknoty euro poplamione tuszem, skażone lub impregnowane: wnioskodawca składa pisemne wyjaśnienie dotyczące rodzaju plam, skażenia lub impregnacji;

d) jeżeli autentyczne banknoty euro zostały uszkodzone przez urządzenia zabezpieczające przed kradzieżą: wnioskodawca składa pisemne oświadczenie co do przyczyny neutralizacji banknotu;

e) jeżeli autentyczne banknoty euro zostały uszkodzone przez urządzenia zabezpieczające przed kradzieżą w związku z usiłowaniami popełnienia lub popełnieniem rozboju lub kradzieży albo inną działalnością przestępczą: banknoty wymienia się wyłącznie na wniosek właściciela lub osoby z innego tytułu uprawnionej do złożenia wniosku, będących osobami poszkodowanymi w wyniku usiłowania popełnienia lub popełnienia przestępstwa prowadzącego uszkodzenia banknotów;

f) jeżeli autentyczne banknoty euro zostały uszkodzone przez urządzenia zabezpieczające przed kradzieżą i zostały one przedstawione przez instytucje i podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1338/2001: wspomniane instytucje i podmioty gospodarcze przekazują pisemne oświadczenie co do przyczyny neutralizacji banknotu, numery i cechy urządzenia zabezpieczającego przed kradzieżą, szczegółowe dane osoby przedstawiającej uszkodzone banknoty oraz datę ich przedstawienia;

g) jeżeli autentyczne banknoty euro zostały uszkodzone w ilościach hurtowych z powodu uruchomienia się urządzeń zabezpieczających przed kradzieżą: w możliwym zakresie, na żądanie KBC, banknoty przedstawia się w plikach po 100 banknotów euro, o ile liczba przedstawianych banknotów euro jest do tego wystarczająca;

h) jeżeli instytucje i podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1338/2001, przedstawiają do wymiany, w ramach jednej lub wielu transakcji, uszkodzone autentyczne banknoty euro o wartości co najmniej 7 500 EUR: dokumentację dotyczącą pochodzenia banknotów i identyfikacji klienta lub, w odpowiednich przypadkach, rzeczywistego beneficjenta w rozumieniu dyrektywy 2005/60/WE, przedkładają takie instytucje i podmioty gospodarcze. Obowiązek ten ma również zastosowanie w przypadku zaistnienia wątpliwości co do tego, czy osiągnięty został próg wartości 7 500 EUR. Zasady określone w niniejszym ustępie nie naruszają bardziej restrykcyjnych wymogów w zakresie identyfikacji i sprawozdawczości przyjętych przez państwa członkowskie w ramach transpozycji dyrektywy 2005/60/WE.

3. Nie uchybiając powyższemu:

a) jeżeli KBC wiedzą lub mają wystarczające powody, by uważać, że autentyczne banknoty euro zostały uszkodzone celowo, odmawiają wymiany i zatrzymują banknoty euro w celu uniemożliwienia powrotu takich banknotów euro do obiegu lub przedstawienia ich do wymiany przez wnioskodawcę w innym KBC. Jednakże KBC wymieniają uszkodzone autentyczne banknoty euro, jeżeli wiedzą lub mają wystarczające powody, aby uważać, że wnioskodawcy działają w dobrej wierze, albo jeżeli wnioskodawcy mogą udowodnić, że działają w dobrej wierze. Banknotów euro, które są uszkodzone w niewielkim stopniu, np. mają adnotacje, liczby lub krótkie zdania, z zasady nie uważa się za banknoty euro uszkodzone celowo; oraz

- b) jeżeli KBC wiedzą lub mają wystarczające powody, aby uważać, że zostało popełnione przestępstwo, odmawiają wymiany uszkodzonych autentycznych banknotów euro i zatrzymują je, za potwierdzeniem odbioru, jako dowód do przedstawienia właściwym organom w celu wszczęcia lub wsparcia toczącego się dochodzenia w sprawie karnej. O ile właściwe organy nie zdecydują inaczej, po zakończeniu dochodzenia autentyczne banknoty kwalifikują się do wymiany na warunkach określonych w ust. 1 i 2;
- c) jeżeli KBC wiedzą lub mają wystarczające powody, aby uważać, że uszkodzone autentyczne banknoty euro są skażone w stopniu niosącym ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa, wymieniają uszkodzone autentyczne banknoty euro pod warunkiem przedstawienia przez wnioskodawcę badania w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa wykonanego przez odpowiedni organ.

Artykuł 4

Wprowadzenie opłaty za wymianę autentycznych banknotów euro uszkodzonych przez urządzenia zabezpieczające przed kradzieżą

1. W przypadku wnioskowania przez instytucje i podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1338/2001, o wymianę, zgodnie z art. 3, autentycznych banknotów euro uszkodzonych przez urządzenia zabezpieczające przed kradzieżą, KBC pobierają opłatę.
2. Opłata ta wynosi 10 eurocentów za jeden uszkodzony banknot.
3. Opłatę pobiera się tylko w przypadku wymiany co najmniej 100 uszkodzonych banknotów euro. Opłatę pobiera się za wszystkie wymienione banknoty euro.
4. Opłaty nie pobiera się, jeżeli banknoty euro zostały uszkodzone w związku z usiłowaniem popełnienia lub popełnieniem rozboju lub kradzieży albo inną działalnością przestępczą.

Artykuł 5

Uznawanie wartości autentycznych banknotów euro przypadkowo uszkodzonych przez urządzenia zabezpieczające przed kradzieżą i przedstawionych do wymiany

1. KBC uznają prowadzone przez siebie rachunki instytucji i podmiotów gospodarczych, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1338/2001, wartości autentycznych banknotów euro przypadkowo uszkodzonych przez urządzenia zabezpieczające przed kradzieżą w dniu otrzymania takich banknotów, pod warunkiem że:
- a) banknoty euro nie zostały uszkodzone w związku z popełnieniem rozboju lub kradzieży albo inną działalnością przestępczą;

- b) KBC może niezwłocznie zweryfikować, czy wnioskowana kwota odpowiada co najmniej w przybliżeniu wartości przedstawionych banknotów; oraz
- c) zostaną przedstawione wszystkie inne informacje, których zażąda KBC.

2. Kwotą odkrytej po przetworzeniu różnicy pomiędzy wartością przypadkowo uszkodzonych autentycznych banknotów euro przedstawionych do wymiany a kwotą przekazaną przed przetwarzaniem uznaje się lub obciąża przedstawiającą banknoty instytucję lub podmiot gospodarczy.

3. Opłaty, o których mowa w art. 4, oblicza się na podstawie rzeczywistej liczby przypadkowo uszkodzonych autentycznych banknotów euro przetworzonych przez KBC.

Artykuł 6

Wycofywanie banknotów euro

Wycofanie typu lub serii banknotów euro reguluje decyzja Rady Prezesów opublikowana do ogólnej wiadomości w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i innych mediach. Decyzja taka obejmuje co najmniej następujące kwestie:

- typ lub serię banknotów euro, które mają być wycofane z obiegu,
- czas trwania okresu wymiany,
- datę, z którą typ lub seria banknotów euro traci status legalnego środka płatniczego,
- sposób postępowania z przedstawionymi banknotami euro po upływie okresu wycofania lub po utracie statusu legalnego środka płatniczego.

Artykuł 7

Wejście w życie i utrata mocy obowiązującej

1. Traci moc decyzja EBC/2003/4.
2. Odniesienia do decyzji EBC/2003/4 należy rozumieć jako odniesienia do niniejszej decyzji.
3. Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 19 kwietnia 2013 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK

TABELA KORELACJI

Decyzja EBC/2003/4	Niniejsza decyzja
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 5	Artykuł 6
Artykuł 6	Artykuł 7

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 19 kwietnia 2013 r.

zmieniające wytyczne EBC/2003/5 w sprawie egzekwowania środków przeciwdziałających niedozwolonej reprodukcji banknotów euro oraz w sprawie wymiany i wycofywania z obiegu banknotów euro

(EBC/2013/11)

(2013/212/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 128 ust. 1,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego art. 12 ust. 1, art. 14 ust. 3 i art. 16,

uwzględniając decyzję EBC/2013/10 z dnia 19 kwietnia 2013 r. w sprawie nominałów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofywania banknotów euro ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W świetle doświadczeń w stosowaniu i interpretacji wytycznych EBC/2003/5 z dnia 20 marca 2003 r. w sprawie egzekwowania środków przeciwdziałających niedozwolonej reprodukcji banknotów euro oraz w sprawie wymiany i wycofywania z obiegu banknotów euro ⁽²⁾ oraz w celu wprowadzenia konsekwentnych odniesień do autentycznych banknotów euro, będących prawnym środkiem płatniczym, należy stosować wyłącznie określenie „uszkodzone”.

(2) Wytyczne EBC/2003/5 powinny zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Zmiana

Art. 4 wytycznych EBC/2003/5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Wymiana uszkodzonych banknotów euro

1. KBC wprowadzają w życie przepisy decyzji EBC/2013/10 w należyty sposób (*).

2. Podczas wprowadzania w życie przepisów decyzji EBC/2013/10, z zachowaniem ograniczeń przewidzianych prawem, KBC mogą zniszczyć uszkodzone banknoty albo ich części, chyba że istnieją podstawy prawne do ich zachowania lub zwrotu wnioskodawcy.

3. KBC wyznaczają pojedynczy organ do podejmowania decyzji w sprawie wymiany uszkodzonych banknotów euro w przypadkach przewidzianych w art. 3 ust. 1 lit. b) decyzji EBC/2013/10 i informują o tym EBC.

(*) Dz.U. L 118 z 30.4.2013, s. 37.”.

Artykuł 2

Skuteczność

Niniejsze wytyczne stają się skuteczne z dniem zawiadomienia o nich krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsze wytyczne skierowane są do krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 19 kwietnia 2013 r.

Mario DRAGHI

Prezes EBC

⁽¹⁾ Zob. s. 37 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Dz.U. L 78 z 25.3.2003, s. 20.

III

(Inne akty)

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

ZALECENIE NR 93/13/COL URZĘDU NADZORU EFTA

z dnia 21 lutego 2013 r.

dotyczące skoordynowanego planu kontroli w celu ustalenia skali występowania oszukańczych praktyk przy wprowadzaniu do obrotu określonych rodzajów żywności

URZĄD NADZORU EFTA,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności jego art. 109 oraz protokół 1 do tego porozumienia,

uwzględniając Porozumienie pomiędzy Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, w szczególności jego art. 5 ust. 2 lit. b) oraz protokół 1,

uwzględniając akt, o którym mowa w rozdziale XII pkt 54zzzi załącznika II do porozumienia EOG (rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt), z późniejszymi sprostowaniami i zmianami, w szczególności jego art. 53,

uwzględniając decyzję 75/13/COL Urzędu Nadzoru EFTA z dnia 19 lutego 2013 r. upoważniającą właściwego członka Kolegium do przyjęcia ostatecznego zalecenia zatwierdzonego przez Komitet EFTA ds. Weterynaryjnych i Fitosanitarnych (nr ref. 663341),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 53 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Urząd Nadzoru EFTA („Urząd”) może, jeśli zostanie to uznane za niezbędne, zalecać skoordynowane plany organizowane *ad hoc*, w szczególności w celu ustalenia rozpowszechnienia zagrożenia w paszy, żywności lub zwierzętach.
- (2) W dyrektywie 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych⁽¹⁾ określono przepisy EOG dotyczące etykietowania żywności, mające zastosowanie do wszystkich rodzajów żywności.

- (3) W myśl dyrektywy 2000/13/WE etykietowanie i zastosowane metody nie powinny wprowadzać konsumentów w błąd, w szczególności co do właściwości żywności, w tym jej prawdziwego charakteru i tożsamości. Ponadto w przypadku braku szczegółowych przepisów EOG i krajowych nazwa, pod którą dany produkt spożywczy jest sprzedawany, powinna być nazwą zwyczajowo używaną w państwie EOG, w którym produkt ten jest sprzedawany, lub opisem żywności, wystarczająco zrozumiałym, aby umożliwić nabywcy rozpoznanie jej prawdziwego charakteru.

- (4) Ponadto na etykiecie paczkowanych środków spożywczych przeznaczonych dla konsumenta końcowego lub zakładów żywienia zbiorowego muszą być wymienione wszystkie składniki. W szczególności jeśli dana żywność zawiera mięso jako składnik i jest przeznaczona dla konsumenta końcowego lub zakładów żywienia zbiorowego, bezpośrednio na opakowaniu lub na umieszczonej na nim etykiecie musi znajdować się informacja o gatunku zwierząt, z których pochodzi mięso. Jeśli w nazwie żywności wymieniony jest określony składnik, w wykazie składników musi również być określona procentowo ilość tego składnika w celu uniknięcia wprowadzenia konsumenta w błąd co do tożsamości i składu żywności.

- (5) W rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającym szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽²⁾ określa się dodatkowe wymogi dotyczące etykietowania określonych rodzajów żywności. W szczególności stanowi ono, że na opakowaniach przeznaczonych do dostarczenia do konsumenta końcowego, zawierających mielone mięso m.in. ze zwierząt nieparzystokopytnych, musi znajdować się informacja o konieczności ugotowania produktu przed konsumpcją, o ile jest to wymagane w przepisach krajowych w państwie członkowskim, na którego terytorium dany produkt jest wprowadzany do obrotu, i w takim zakresie, w jakim przepisy te tego wymagają.

⁽¹⁾ Akt, o którym mowa w rozdziale XII pkt 18 załącznika II do Porozumienia EOG.

⁽²⁾ Akt, o którym mowa w rozdziale I pkt 6.1.17 załącznika I do Porozumienia EOG.

- (6) Sekcja III załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 nakłada na przedsiębiorstwa sektora spożywczego prowadzące rzeźnię wymóg występowania o udzielenie, gromadzenia, sprawdzania i wykorzystywania informacji dotyczących łańcucha żywnościowego w odniesieniu do wszystkich zwierząt poza zwierzętami łownymi, wysyłanych lub przeznaczonych do wysyłki do rzeźni. Odpowiednie informacje dotyczące łańcucha żywnościowego powinny obejmować w szczególności informacje o weterynaryjnych produktach leczniczych podawanych zwierzętom w odnośnym okresie, z okresem karencji powyżej zera, z wyszczególnieniem dat podawania i okresów karencji. Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁾ nakłada na urzędowego lekarza weterynarii m.in. obowiązek wykonywania zadań w zakresie audytu i inspekcji. W szczególności urzędowy lekarz weterynarii ma obowiązek sprawdzać i analizować istotne informacje zawarte w rejestrach gospodarstwa, z którego pochodzą zwierzęta przeznaczone do uboju, w tym informacje dotyczące łańcucha żywnościowego, oraz uwzględniać udokumentowane wyniki tej kontroli i analizy przy wykonywaniu badania przedubojowego i poubojowego.
- (7) W następstwie kontroli urzędowych prowadzonych od grudnia 2012 r. w szeregu państw członkowskich Unii Europejskiej stwierdzono pewną ilość paczkowanych produktów zawierających mięso końskie, które to mięso nie zostało ujęte w wykazie składników znajdującym się bezpośrednio na opakowaniu ani na umieszczonej na nim etykiecie. Nazwy tych produktów żywnościowych lub dołączane do nich wykazy składników zawierały natomiast nieprawdziwą informację o obecności wyłącznie mięsa wołowego.
- (8) Zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽²⁾ podmioty działające na rynku spożywczym muszą na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji, w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą, zapewniać zgodność żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności oraz kontrolować przestrzeganie tych wymogów.
- (9) Konie mogą być zaliczane zarówno do gatunków zwierząt, z których pozyskuje się żywność, jak i do gatunków, z których nie pozyskuje się żywności. Fenylbutazon jest lekiem weterynaryjnym, którego stosowanie – na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 37/2010 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie substancji farmakologicznie czynnych i ich klasyfikacji w odniesieniu do maksymalnych limitów pozostałości w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego⁽³⁾ – jest dozwolone tylko u zwierząt, z których nie pozyskuje się żywności. W związku z tym konie nieprzeznaczone do tego, aby pozyskiwać z nich żywność, a które w pewnym momencie swego życia były leczone fenylbutazonem, nie mogą być wprowadzane do łańcucha żywnościowego. Biorąc pod uwagę oszukańcze praktyki polegające na obecności mięsa końskiego w pewnych produktach żywnościowych bez umieszczenia informacji o tym na etykiecie, należy w celach zapobiegawczych ustalić, czy do łańcucha żywnościowego nie zostały wprowadzone konie nieprzeznaczone do tego, aby pozyskiwać z nich żywność, leczone fenylbutazonem.
- (10) Niezbędne jest zatem, aby Urząd zalecił Norwegii i Islandii przeprowadzenie przez okres jednego miesiąca skoordynowanego planu kontroli w celu ustalenia skali występowania oszukańczych praktyk przy wprowadzaniu do obrotu określonych rodzajów żywności. Okres ten może zostać przedłużony o kolejne dwa miesiące.
- (11) Zalecany plan kontroli powinien składać się z dwóch działań.
- (12) Pierwsze działanie powinno obejmować prowadzenie na szczeblu detalicznym odpowiednich kontroli żywności przeznaczonej dla konsumenta końcowego lub zakładów żywienia zbiorowego, która jest wprowadzana do obrotu lub etykietowana jako zawierająca wołowinę. Kontrole te mogą również zostać rozszerzone na inne zakłady (np. chłodnie). Celem tych kontroli byłoby ustalenie, czy zachodzą przypadki, w których produkty takie zawierają mięso końskie, a informacja o jego obecności nie jest umieszczona na opakowaniu lub, w przypadku niepaczkowanych produktów spożywczych, nie jest udostępniona konsumentom lub zakładom zbiorowego żywienia. Kontrole takie powinny być przeprowadzane na reprezentatywnej próbie.
- (13) Istnieją rzetelne metody umożliwiające wykrywanie w próbce obecności białek niezgłoszonych gatunków z wystarczającym stopniem dokładności. Laboratorium referencyjne Unii Europejskiej ds. białek zwierzęcych w paszach może dostarczyć użytecznych informacji na temat tych metod i sposobów ich wykorzystania. Właściwe organy Norwegii i Islandii należy zachęcić do skorzystania z rad tego laboratorium w zakresie metod możliwych do zastosowania.
- (14) Drugie działanie powinno polegać na prowadzeniu odpowiednich kontroli w zakładach dokonujących obróbki mięsa końskiego przeznaczonego do spożycia przez ludzi, w tym żywności pochodzącej z państw trzecich, w celu wykrycia pozostałości fenylbutazonu. Kontrole te powinny również być przeprowadzane na reprezentatywnej próbce, biorąc pod uwagę wielkość produkcji i przywozu. W tym przypadku właściwe jest odniesienie się do metod określonych w decyzji Komisji 2002/657/WE wykonującej dyrektywę Rady 96/23/WE dotyczącą wyników metod analitycznych i ich interpretacji⁽⁴⁾.
- (15) Norwegia i Islandia powinny regularnie przedstawiać Urzędowi wyniki tych kontroli w celu oceny ustaleń i podjęcia decyzji co do właściwych działań. Wyniki te będą następnie przekazywane Komisji Europejskiej.

⁽¹⁾ Akt, o którym mowa w rozdziale I pkt 1.1.12 załącznika I do Porozumienia EOG.

⁽²⁾ Akt, o którym mowa w rozdziale XII pkt 54zzzc załącznika II do Porozumienia EOG.

⁽³⁾ Akt, o którym mowa w rozdziale XIII pkt 13 załącznika II do Porozumienia EOG.

⁽⁴⁾ Akt, o którym mowa w rozdziale I pkt 7.2.19 załącznika I do Porozumienia EOG.

Środki przewidziane w niniejszym zaleceniu są zgodne z opinią Komitetu EFTA ds. Weterynaryjnych i Fitosanitarnych, wspomagającego Urząd,

b) urzędowe kontrole mięsa końskiego przeznaczonego do spożycia przez ludzi w celu wykrycia pozostałości fenylobutazonu.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Norwegia i Islandia powinny przeprowadzić skoordynowany plan kontroli zgodnie z załącznikiem do niniejszego zalecenia, składający się z następujących działań:

a) urzędowe kontrole żywności przeznaczonej dla konsumenta końcowego lub zakładów żywienia zbiorowego, wprowadzanej do obrotu lub etykietowanej jako zawierająca wołowinę; oraz

Sporządzono w Brukseli dnia 21 lutego 2013 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Sverrir Haukur GUNNLAUGSSON
Członek Kolegium

Xavier LEWIS
Dyrektor

ZAŁĄCZNIK

Skoordynowany plan kontroli w celu ustalenia skali występowania oszukańczych praktyk przy wprowadzaniu do obrotu określonych rodzajów żywności

I. DZIAŁANIA W RAMACH SKOORDYNOWANEGO PLANU KONTROLI I JEGO ZAKRES

Skoordynowany plan kontroli powinien składać się z dwóch działań:

DZIAŁANIE 1: Kontrola żywności, która jest wprowadzana do obrotu lub etykietowana jako zawierająca wołowinę

A. Zakres produktów

1. Środki spożywcze wprowadzane do obrotu lub etykietowane jako zawierające wołowinę (np. mięso mielone, produkty mięsne, surowe wyroby mięsne), mieszczące się w następujących kategoriach:
 - a) paczkowane środki spożywcze przeznaczone dla konsumenta końcowego lub zakładów zbiorowego żywienia, etykietowane jako zawierające wołowinę;
 - b) środki spożywcze oferowane na sprzedaż konsumentowi końcowemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez wcześniejszego paczkowania oraz środki spożywcze pakowane w miejscu sprzedaży na życzenie konsumenta lub paczkowane do sprzedaży bezpośredniej, wprowadzane do obrotu lub w inny sposób oznaczone jako zawierające wołowinę.
2. Do celów skoordynowanego planu kontroli, o którym mowa, stosuje się definicję „paczkowanych środków spożywczych” zawartą w art. 1 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2000/13/WE.
3. Do celów skoordynowanego planu kontroli, o którym mowa, stosuje się definicje „mięsa mielonego”, „surowych wyrobów mięsnych” i „produktów mięsnych” zawarte w pkt 1.13, 1.15 i 7.1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

B. Cel

Właściwe organy Norwegii i Islandii powinny przeprowadzać urzędowe kontrole w celu ustalenia, czy zachodzą przypadki, w których produkty określone w pkt A zawierają mięso końskie, a informacja o jego obecności nie jest prawidłowo umieszczona na opakowaniu lub, w przypadku niepaczkowanych produktów spożywczych, nie jest udostępniona konsumentom lub zakładom zbiorowego żywienia zgodnie z przepisami EOG oraz, w stosownych przypadkach, przepisami krajowymi.

C. Punkty i procedura pobierania próbek

1. Próbką powinna być reprezentatywna dla danych produktów oraz obejmować różnorodne produkty.
2. Pobieranie próbek produktów powinno odbywać się na szczeblu handlu detalicznego (np. w supermarketach, mniejszych sklepach, sklepach mięsnych) i może również zostać rozszerzone na inne zakłady (np. chłodnie).

D. Liczby próbek i sposoby pobierania

W poniższej tabeli przedstawiono orientacyjnie zalecane minimalne liczby próbek, które należy pobrać w okresie podanym w części II. Zachęca się właściwe organy Norwegii i Islandii do pobierania w miarę możliwości większej liczby próbek. Liczbę próbek do pobrania w poszczególnych państwach ustalono na podstawie liczby ludności, przy czym minimalna liczba próbek odnośnych produktów, która powinna zostać pobrana w każdym państwie w ciągu miesiąca kalendarzowego określonego w części II, wynosi 10.

Żywność wprowadzana do obrotu lub etykietowana jako zawierająca wołowinę	
Kraj sprzedaży	Orientacyjna zalecana liczba próbek na miesiąc
Norwegia	50
Islandia	10

E. Metody

Właściwe organy Norwegii i Islandii powinny w miarę możliwości wykorzystywać metodę lub metody zalecane przez laboratorium referencyjne Unii Europejskiej ds. białek zwierzęcych w paszach.

DZIAŁANIE 2: Kontrole mięsa końskiego przeznaczonego do spożycia przez ludzi**A. Zakres produktów**

Mięso koni, osłów, mułów lub osłomułów, świeże, schłodzone lub zamrożone, objęte w Nomenklaturze scalonej kodem 0205, przeznaczone do spożycia przez ludzi.

B. Cel

Właściwe organy Norwegii i Islandii powinny przeprowadzać urzędowe kontrole w celu wykrycia ewentualnej obecności pozostałości fenylbutazonu w produktach, o których mowa w punkcie A.

C. Punkty i procedura pobierania próbek

Pobieranie próbek produktów powinno odbywać się w zakładach dokonujących obróbki produktów, o których mowa w pkt A (np. rzeźniach, punktach kontroli granicznej).

D. Liczby próbek i sposoby pobierania

Zalecaną minimalną liczbę próbek, które należy pobrać w okresie podanym w części II, należy ustalić na poziomie 1 próbki na każde 50 ton produktów, o których mowa w pkt A, przy czym w każdym państwie należy pobrać co najmniej 5 próbek.

E. Metody

Właściwe organy Norwegii i Islandii powinny stosować metody zatwierdzone zgodnie z decyzją Komisji 2002/657/WE. Metody te są dostępne na stronie internetowej europejskiego laboratorium referencyjnego ds. pozostałości leków weterynaryjnych i zanieczyszczeń w żywności pochodzenia zwierzęcego w odniesieniu do pozostałości wymienionych w załączniku I grupa A pkt 5 i grupa B pkt 2 lit. a), b) oraz e) do dyrektywy 96/23/WE⁽¹⁾.

II. CZAS TRWANIA SKOORDYNOWANEGO PLANU KONTROLI

Skoordynowany plan kontroli powinien być przeprowadzony w ciągu jednego miesiąca, począwszy od daty przyjęcia niniejszego zalecenia lub najpóźniej od dnia 1 marca 2013 r.

III. SPRAWOZDANIA Z WYNIKÓW

1. Właściwe organy Norwegii i Islandii powinny przedstawić streszczenie następujących informacji w odniesieniu do każdego z działań, o których mowa w części I niniejszego załącznika:

- a) liczba pobranych próbek w poszczególnych kategoriach produktów;
- b) metoda lub metody zastosowane do analizy i rodzaj wykonanej analizy;
- c) liczba wyników pozytywnych;
- d) dalsze kontrole przeprowadzone w odniesieniu do pozytywnych wyników w produktach, o których mowa w pkt A w ramach działania 1, w przypadkach wykrycia obecności mięsa końskiego w ilości przekraczającej 1 %;
- e) dalsze kontrole przeprowadzone w odniesieniu do pozytywnych wyników w produktach, o których mowa w pkt A w ramach działania 2;
- f) wyniki dalszych kontroli;
- g) w odniesieniu do pozytywnych wyników w produktach, o których mowa w pkt A w ramach działania 2 – państwo, w którym dane zwierzę zostało dopuszczone do uboju.

Sprawozdanie należy przekazać Urzędowi w ciągu 15 dni po upływie terminu jednego miesiąca określonego w części II.

Sprawozdanie powinno mieć postać zgodną ze wzorem, który zostanie przedstawiony przez Urząd.

2. Właściwe organy Norwegii i Islandii powinny niezwłocznie zgłosić Urzędowi wszelkie pozytywne wyniki kontroli urzędowych przeprowadzonych w odniesieniu do działań 1 i 2 opisanych w części I za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzeżenia o niebezpiecznej żywności i paszach.

3. Właściwe organy Norwegii i Islandii powinny również przekazać Urzędowi sprawozdanie dotyczące wyników wszelkich własnych kontroli wykonanych na ich zlecenie przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze. Informacjom takim powinny towarzyszyć szczegółowe informacje, o których mowa w pkt 1, i powinny one mieć postać zgodną ze wzorem, który zostanie przedstawiony przez Urząd.

⁽¹⁾ Akt, o którym mowa w rozdziale I część 7.1 pkt 2 załącznika I do Porozumienia EOG.

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwi dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

